10

rozsévač rozsievač

december / prosinec
2015
ročník 84

Časopis Bratskej jednoty baptistov • Časopis Bratrské jednoty baptistů

S nebeským Králem přišel pokoj

Uvěřil v Ježíše

Pohľad z okna

Exit tour

„Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj mezi lidmi, Bůh v nich má zalíbení.“ (Lk 2, 14)

Poslouchejte, pozemšťané

V Bratislave sa 11.–12.9. pod záštitou platformy Kresťania v meste v spolupráci s hlavným mestom SR Bratislavou a jej viacerými mestskými časťami organizoval festival Milujem svoje mesto.
Ide o jednu z najväčších dobrovoľníckych akcií na území Bratislavy. Predchádzala jej mediálna kampaň v lokálnych novinách, ako aj na webových a facebookových stránkach jednotlivých mestských časti. Vďaka podpore hlavného mesta ju doplnilo aj 400 kusov plagátov vo vozidlách mestskej hromadnej dopravy s výzvou: „Urobme niečo dobré. Len tak, z lásky! Pridajte sa k nám!"
Tento rok sa do festivalu zapojilo viac ako 40 partnerských spo-

ločenstiev, organizácií a firiem, takmer 600 dobrovoľníkov počas neho odpracovalo viac ako 3200 hodín. Pomáhalo sa až na 25 miestach: školám, domovom sociálnych služieb, domovom seniorov a sociálnym ubytovniam. Čistili a kosili sa verejné priestranstvá, detské ihriská, parky, lesy, natierali sa zábradlia autobusových zastávok, lavičky či ploty.
Až 70 dobrovoľníkov počas dvoch dní čistili jeden z najznámejších a zároveň najviac znečistených podchodov Bratislavy .
Pomáhalo sa so srdcom a urobilo sa mnoho dobrého. Vykonaná práca rozžiarila oči mnohým. Najviac nás tešili ďakovania seniorov v domovoch dôchodcov, slová vďaky a uznania od riaditeľov sociálnych zariadení, či náhodných okoloidúcich. S dobrovoľníkmi pracoval dokonca aj Rudolf Kusý, starosta mestskej časti Nové

Mesto a brigádnikov prišiel pozdraviť aj Ivo Nesrovnal, primátor Bratislavy. O nič menej nás však netešila aj prítomnosť ľudí bez domova, ktorí spolu s nami čistili podchod, či natierali zábradlie v Ružinove. Veríme, že aj vďaka pomoci dobrovoľníkov sa Bratisla-

va stala miestom lásky, priateľstva a vzájomnej pomoci.
V takejto atmosfére sa aj oveľa ľahšie hovorilo evanjelium. Súčasťou festivalu bol totiž na rôznych miestach Bratislavy aj pestrý kultúrny, športový a duchovný program, ktorý organizovali jednotlivé cirkevné spoločenstvá. Pripravili program najmä pre rodiny s deťmi, mladých ľudí, ale aj seniorov. Počas festivalu prebiehala aj vý-

stava obrazov a karikatúr o medziľudských vzťahoch a rodine, ako aj zaujímavé prednášky na rodinné témy. Na jednotlivých miestach zároveň dobrovoľníci zbierali aj podpisy pod petíciu za Bratislavu bez hazardných hier.
Vyvrcholením akcií Milujem svoje mesto bol v sobotu večer v Incheba Expo Aréne Festival života, ktorý organizovala The Ministry of David Hathaway. Prišlo naň z celého Slovenska a zahraničia viac ako 4000 ľudí.
Dobrú správu na ňom zvestoval David Hathaway, ktorý bol takmer rok v komunistickom Československu väznený za pašovanie Biblií a neskôr dvakrát, pred očami lekárov, zázračne uzdravený z rakoviny. Jeho službu aj tentokrát Boh potvrdzoval svojou mocnou prítomnosťou.

Marek Krajči

Obsah

Milujem svoje mesto 2
Počúvajte, pozemšťania 3
S nebeským Králem přišel pokoj 4
Syn se nám narodil
Poslouchejte, Pozemšťané 5
Baptista z Libanonu 6
Uvěřil v Ježíše 7
Zpráva o využití pomoci uprchlíkům 9
Sbírka na pomoc Ukrajině
Starý zákon 10
Pohľad z okna - Príprava na Štedrý večer 11
Vzdělávání na cestě - první setkání
v Olomouci 12
EXIT Tour
RETRO klub na stanici Radio 7 13
Jesenné ráno
Pre Boha nie je nič nemožné 14
Račkova dolina 15
Pane, zostaň s nami 16
Oslavy výročí v Praze 17
Fotokurz s Bibliou/ 10 18
Redakčné oznamy 19
Posolstvo hviezdy
Veršlz 9, 6 20

rozsievač • rozsévač
Časopis Bratrské jednoty baptistů v ČR a Bratskej jednoty baptistov v SR

Predseda Redakčnej rady: Ján Szőllős
Šéfredaktorka: Marie Horáčková
Redakčná rada:
S. Baláž, M. Kešjarová, V. Pospíšil, E. Pribulová,
Grafická koncepcia časopisu: Ján Boggero
Jazyková a redakčná úprava: J. Cihová, M. Horáčková, L. Miklošová
Redakcia a administrácia: Bratská jednota baptistov, Rada v SR, Súľovská 2, 821 05 Bratislava, tel./fax +421 902 815 188. E-mail: rozsievac@baptist.sk
Vychádza desaťkrát do roka.
Cena výtlačku: 1,35 €, predplatné na rok 13,50 € + poštovné. Poštovné pre zahraničie 29 € na rok.
Bankové spojenie: ČR: Česká spořitelna Praha, č. ú. 63112309/0800, var. symbol 911 840.
SR: SLSP Bratislava, č. ú. 11489120/0900, var. symbol 888.
Platby zo zahraničia: Názov účtu: Rozsievač – časopis Brat. jed. baptistov Súľovská 2, 82105 Bratislava, Slovenská republika, číslo účtu: 0011489120, Kód banky: 0900 S.W.I. F.T.: GIBASKBX Clearing: SLSP SC REUTERS: SVBR, SVBS, SVBT, SVBU, IBAN SK 35 0900 0000 0000 1148 9120
Objednávky: ČR: BJB, Výkonný výbor v ČR, Na Topolce 14, 140 00 Praha 4; **SR:** Bratská jednota baptistov, Rada v SR, Súľovská 2, 821 05 Bratislava
Uzávierka obsahu čísla 10/2015: 9. 11. 2015
Výroba: tlačiareň Weltprint, s. r. o., Bratislava
SSN 02316919 – MK SR 699/92

Ján Szőllős

„Počujete spievať zvony vianočné? Počujete, ako znejú radostne?"

Týmito slovami začína známa detská vianočná pieseň. Zvony vianočné budeme reálne počuť až na Vianoce, ale vianočné koledy a piesne počúvame v rádiách, v nákupných centrách a aj na pouličných trhoch minimálne už od konca novembra. Niekedy sme z toho už aj otrávení a poznám ľudí, ktorí sú na vianočné koledy už alergickí.

Viaceré z týchto piesní majú vo svojich slovách aj nádhernú zvesť Vianoc. Aj zmienená pieseň pokračuje: „Rozprávajú sväté zvesti dojemné, že Pán Ježiš narodil sa v Betleme". Kvôli presýtenosti „nasladlými" vianočnými piesňami a atmosférou však už dnes mnohí pozemšťania (aspoň v našich končinách) nepočúvajú zvesť, ktorá je základom Vianoc.

Tá zvesť je už „opočúvaná" a zaniká v balaste piesní, množstve slov o láske, pokoji a mieri. Viac ako vianočnú zvesť túžime my pozemšťania počuť posolstvo mimozemských civilizácií, a preto vynakladáme obrovské prostriedky na veľké rádioteleskopy, ktoré neustále prehľadávajú oblohu, či niečo nezachytia.

Mnohí pozemšťania nepočujú vianočnú zvesť, lebo počúvajú zvesti o vojnách, katastrofách nepokojoch a vianočná zvesť o pokoji, radosti a záchrane im pripadá ako nereálna alebo ako provokácia.

Ďalší z nás nepočujú vianočnú zvesť, lebo sme plní nepokoja, starostí o živobytie,

Počúvajte, pozemšťania

zažívame strach a obavy v súvislosti s migračnou krízou, bojíme sa o budúcnosť svoju a svojej rodiny na tomto svete.

Božie slovo, samotný Pán Ježiš nám túto realitu nezakrýva a hovorí v súvislosti so svojím druhým príchodom: „Počujete o vojnách a zvesti o bojoch, hľaďte, aby ste sa nestrachovali. Lebo to musí byť" (Mt 24, 6).

> ***„Počujete o vojnách a zvesti o bojoch, hľaďte, aby ste sa nestrachovali. Lebo to musí byť." (Mt 24, 6)***

V časoch, keď sa narodil Pán Ježiš na túto zem a keď znela z úst anjelov vianočná zvesť o tom, že sa nám narodil Spasiteľ – Záchranca v meste Dávidovom, ktorý prináša radosť a pokoj ľuďom dobrej vôle, nebola situácia nás pozemšťanov lepšia ako dnes. Tiež boli na rôznych miestach vojny, mnohí ľudia ťažko zápasili a pracovali, aby mali na živobytie a kvôli sčítaniu ľudu sa presúvali masy ľudí, ktorých domáci neprijímali vždy s láskou, ako napríklad rodičov Pána Ježiša.

Práve do reality takého hrozného sveta, rôznym spôsobom zničeného ľudským hriechom zaznievala vtedy a zaznieva aj dnes posolstvo o možnosti záchrany, posolstvo nielen o možnosti prežitia na tejto zemi, ale zvesť o tom, že môžeme mať aj večný život v Pánovi Ježišovi Kristovi. To nie sú sladkasté rečičky a pesničky o láske, to je radostná realita – narodil sa Spasiteľ – Záchranca Pán Ježiš.

My, ktorí sme dnes Jeho nasledovníci, už poznáme nielen to, že sa narodil, ale aj to, že obetoval za nás svoj život a vstal z mŕtvych, že je živý Boh a vráti sa na túto zem.

Túto úplnú zvesť Vianoc máme dnes my na mieste anjelov zvestovať pozemšťanom, ktorí žijú okolo nás.

Musíme ju však najprv sami opäť jasne počuť a zažívať ako realitu vo svojich životoch a vydávať o tom svedectvo. Môžeme ho začať jednoducho (a aj trochu provokačne): „Počúvajte, pozemšťania..."

S nebeským Králem přišel pokoj

Pán Bůh Josefa ujistil, že Ten, který se narodí z Marie, přichází z nebe. V Něm se naplňuje Boží zaslíbení, dané Izraeli a všemu lidstvu.

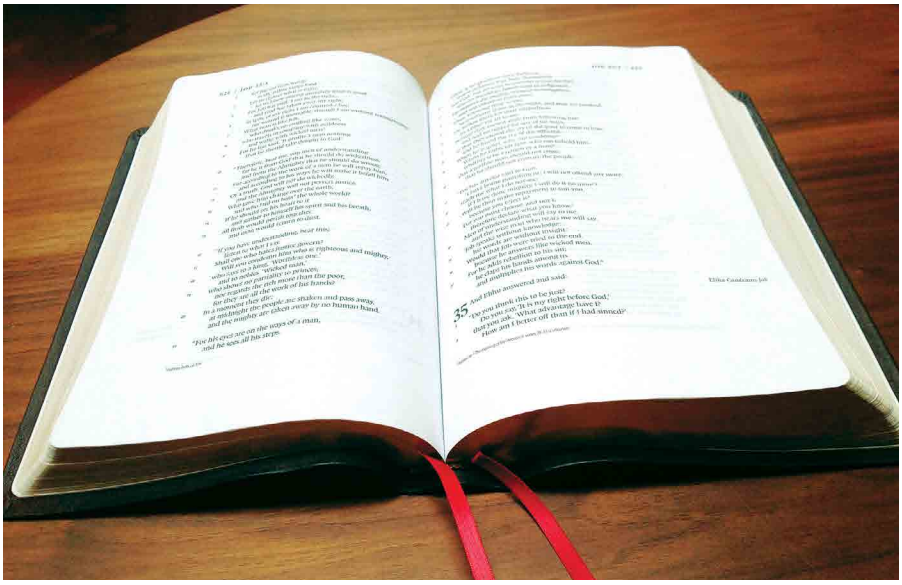

Křesťané uznávají tři hlavní svátky v roce: Vánoce, Velikonoce a seslání Ducha svatého. Ale jen na jedny svátky se nejvíc těší děti. Zejména proto, že dostanou dárky, ale z této radosti nevylučujme ani nás – dospělé. Ještě z jedné věci mají děti radost a to je sníh! I dospělé jsem slyšel říkat: „Jaké by to byly Vánoce bez sněhu? K Vánocům patří dárky a stromek, ten by také neměl chybět." (Stromek u nás nemá dlouhou tradici – snad 200 let. Ta nevznikla v Jeruzalémě, máme ji z Německa.) Pro slavení vánočních svátků by dárky byly jen malým důvodem.
S Vánocemi jsou spojované různé věci, ale v Tom, který se narodil oné noci v Betlémě, přišla nová doba. Jako by ta zpráva byla přehlušena všedními věcmi a povinnostmi. Vánoční zvěst jakoby patřila jen do kostelů a modliteben. Ale přišla i do věřících rodin ke štědrovečerní večeři, sezení u vánočního stromku s dětmi, které se nejvíc těší na vánoční dárky. Jaké by to byly Vánoce bez dárků? Ale děti od nás dospělých musí slyšet, že naplnění Vánoc je v Betlémském Dítěti, Ježíši, ne v dárcích.

V knize proroka Izaiáše je psáno: **„Neboť se nám narodí dítě, bude nám dán syn, na jehož rameni spočine vláda a bude mu dáno jméno: „Divuplný rádce, Božský bohatýr, Otec věčnosti, Vládce pokoje." Jeho vladařství se rozšíří a pokoj bez konce spočine na trůně Davidově a na jeho království. Upevní a podepře je právem a spravedlností od toho času až na věky. Horlivost Hospodina zástupů to učiní."**

To, co říká prorok, patří budoucnosti. Narodí se Král. Ti, kteří naslouchali proroku, ale i ti, kteří se narodili později, si možná kladli otázku: „Kdy se nám naplní to slovo, řečeno prorokem?" Nejednou to slovo slyšeli číst rabínem v synagoze, v chrámu v Jeruzalémě a vyhlíželi, kdy přijde ten zaslíbený Král. Dávno pominula doba, kdy ta slova prorok pronesl, možná až sedm set let před narozením toho Krále. Máme tak dlouho čekat na Boží zaslíbení? Izrael za tu dobu projde těžkými údobími života. A ten Zaslíbený Král stále není na obzoru. V tom očekávání se možná čekající dostávají do rozporu: „Je to pravda? Je to tak, jak je to napsáno?" Dnešní doba to nebude, dnes nám tu vládne jedna z nejmocnějších říší světa, Římští císaři. Možná jsme již tu dobu, kterou zvěstuje prorok Izaiáš, přehlédli.
Ale Boží měřítka jsou jiná než ta naše. Boží počty se nerovnají s našimi počty. Tady vstupuje do dění lidská netrpělivost. U proroka Izaiáše čteme, že to, co řekl, „Horlivost Hospodina to učiní" znamená, že Pán Bůh nepřichází ani brzy, ani pozdě, ale včas.
Ta doba není pod naším dohledem. Boží zaslíbení se naplnilo, když to nikdo z Izraelitů nečekal. Že by Pán Bůh chtěl lidi překvapovat?
Ne. To jen člověk člověka překvapuje, ale Pán Bůh si nehraje na to, aby nás překvapoval. Ale co se stalo oné noci v Betlémě?

Syn se nám narodil

Jaká to věc se na zemi přihodila,
v Betlémě, pod širým nebem, Marie dítě porodila,
andělé zvěst tu betlémským pastýřům oznámili,
ti do Betléma běželi, Boha ctili, chválili a velebili.

Dítě se nám narodilo, syn je nám dán,
bude ctěn, nenáviděn i milován.
Běžely a míjely staletí, měsíce a dny,
v plnosti času přišel Ten od věků zaslíbený.

Byl bohatý i chudý, vyvýšený i ponížený, za nic položený,
Pán pánů, Král králů, Služebník všech služebníků.
Ještě nic nebylo, On byl, byl na počátku, On je od věků,
Slovo, Syn Boha Stvořitele, On je od věků požehnaný.

Nebeští andělé v nebi i na zemi se Mu klaní,
jenom člověk, kterého přišel zachránit, se Mu straní.
Člověk, který Ho do svého srdce přijal,
je víc než andělé, Božím se dítětem stal.

Lidem se otevřelo nebe,
jako kdysi Jákobovi v Betel.
Jak v Betel i v Betlémě mezi lidi andělé sestoupili,
Jákobovi i pastýřům v nočním čase radostnou zvěst oznámili.

Což může na světě být někde více krásy,
než té, že se Stvořitel k lidem, ke svému stvoření, opět hlásí?
Bůh Stvořitel ani na padlého člověka nikdy nezanevřel.
Ve svém Synu Ježíšovi ho na zemi jako syna, jako dceru zřel.

Jak nádherný byl na betlémských nivách slyšen andělů zpěv,
Smířen byl Bůh, zachráněn člověk, Bůh zapomenul na svůj hněv.
Do staré, hříchem poskvrněné doby přišel nový čas.
Na každém kroku, na každém místě lze slyšet
plný lásky Boží hlas:

„Bůh je na kříži usmířen, člověk v Kristu zachráněn."

Vlastimil Pospíšil

Naplnil se Boží čas!
Ten čas byl určen ještě v ráji. Zde Pán Bůh promlouvá k satanovi. Tady zaslibuje Toho, kterého budou připomínat proroci: „Mezi tebe a ženu položím nepřátelství, i mezi símě tvé a símě její, Ono ti potře hlavu a ty jemu potřeš patu“ (Gn 3, 15).
Boží čas se naplnil, lidské výpočty nevyšly a nevyjdou. Běžný kalendářní rok má tři sta šedesát pět dnů, ale Boží čas není podle našich měřítek a výpočtů.
Naše roky běží velice pomalu, nemáme jiný čas než ten „náš“ čas, který nám odměřuje slunce svým východem a západem. Jak je to dlouho, co Pán Ježíš řekl Janovi ve zjevení, že přijde brzy?
Ale Pán Bůh nám dal milost, abychom nahlédli do Jeho času. Podle jakých měřítek? Když prorok Izaiáš říká: „Narodí se syn,“ je v tom vyjádřena budoucnost a ta je v Božích rukou. Podle tohoto času Pán Bůh jedná. On ho může zkrátit i prodloužit. Izrael možná již dávno zapomněl na

„Neboj se, Hospodin bude po tvém boku“ (Př.3, 25–26).

slova proroka, že je mu zaslíben Ten, který je od počátku, od dnů věčných.
Ale Pán Bůh nezapomněl na to, co slíbil. Kdo zapomněl, byl a je Izrael. Čas zaslíbeného Otce věčnosti a Krále králů není ohraničen či omezen hranicí našeho času. Není střežen hraniční stráží.
Jeho vladařství se rozšíří a pokoj bude bez konce
Zápas Toho, který usedne na trůnu Davidově, nebude zápas o nějaké území, ale o lidské srdce, ať bude v kterémkoli státu, ať bude mít jakoukoliv barvu. Tento Král, sedící na tůnu Davidově, je vládce pokoje a když ovládne lidské srdce, pak bude pokoj na celém světě. Ten Král je již tady, počítáno lidským počtem je zde již dva tisíce let. On má armádu. Jeho armáda vítězí ne vždy a ne všude. Apoštol Pavel radí Kristovým „vojínům“: „A tak, bratři, svou sílu hledejte u Pána, v jeho velké moci. Oblecte plnou Boží zbroj, abyste mohli odolat ďáblovým svodům.“ To radí ústy apoštola Pavla ten Král, který přišel v podobě Betlémského Dítěte.
Dali jsme se již do služeb v Jeho armádě? V této armádě nejsou lidé omezeni věkem, ani povoláním, místem, ani pohlavím. Prvními zvěstovateli o Jeho narození byli betlémští pastýři, když se vraceli od betlémských jeslí. Koho potkali, tomu o Něm řekli. Byli to první lidé mimo Marie a Josefa, kteří viděli Krále králů přišlého z nebe. Po vzkříšení Krista to byly ženy, které zvěstovaly Jeho z mrtvých vstání.

Vlastimil Pospíšil

Poslouchejte, Pozemšťané

Přiblížil se konec kalendářního roku a s ním přichází každoroční předvánoční shon, úklid, nakupování. Čistíme důkladně své příbytky od sklepa až po půdu, snažíme se vymést každou špínu. Ale řádnou údržbu potřebují nejen naše příbytky, ale také naše srdce. Pán Bůh říká: **„Každý výtvor lidského srdce je od mládí zlý.“ (1 M 8, 21)** V knize Přísloví nás Pán Bůh vybízí**: „Věnuj pozornost mým slovům, k mým výrokům nakloň ucho. Ať nesejdou ti z očí, střež je v hloubi srdce.“ (Př 4, 20 – 21)** V knize Žalmů také čteme: **„Stvoř mi, Bože, srdce čisté**…“ Zastavuji se tedy s touhou v srdci po Jeho blízkosti a svěřuji se do Božích rukou.

Vánoční zboží

V obchodech je už nějakou dobu vystaveno vánoční zboží. Lidé nakupují stromky, dárky, jídlo. Snaží se na vánoční svátky zabezpečit vším potřebným. Oslovení „Pozemšťané“ zní i v reklamách, vybízejících k nakupování různých věcí. Koho reklamy přesvědčí, že navíc nutně potřebuje nové technické vymoženosti, přemýšlí, kde na to vzít peníze. Pán Bůh nám však nabízí východisko:
„Pojďte, kupujte a jezte, pojďte a kupujte bez peněz a bez placení víno a mléko! Proč utrácíte peníze, ale ne za chléb? A svůj výdělek za to, co nenasytí? Poslechněte mě a jezte, co je dobré, ať se vaše duše kochá tukem! Nakloňte ucho a pojďte ke mně, slyšte a budete živi.“ (Iz 55, 1 – 3)
Ve dvou uvedených verších čteme Boží výzvu: **„Nakloň ucho.“** Zdaleka to nejsou jediné verše v Bibli, které nás vybízejí k naslouchání Pánu Bohu. Nejdůležitější tedy je poslouchat Boha. Poslouchejte, Pozemšťané. Kdo jsme odevzdali své životy do Božích rukou, žijeme na této zemi dočasně, jsme zde cizinci. Oslovení „Pozemšťané“ se nás tedy netýká. Podle listu Ef 2, 6 nás Bůh v Kristu Ježíši již uvedl na nebeská místa. Nemáme zde už trvalé bydliště, takže Pozemšťany jsou zváni ti, kteří zde mají trvalé bydliště. Ti jsou vyzýváni k nákupům a hromadění věcí, které nepotřebují. Je tedy lépe se neukvapovat, na modlitbách naslouchat Bohu, co nám říká a podle Jeho slova jednat.

Důvěřuji Bohu i v době nejisté

Letošní předvánoční doba se dosti odlišuje od předchozích let. Jak bych mohla klidně a v hojnosti slavit Vánoce, když nedaleko od nás spí celé rodiny i s malými dětmi na zemi, trpí hladem, nemají lůžko, na které by uložili alespoň své děti? Naší zemi se sice migranti vyhýbají, nechtějí zde zůstat, ale země našich sousedů se již plní. Tato situace ve mně vzbuzuje jisté obavy. Ale v Přísloví 3, 25 – 26 čteme: **„Neboj se, Hospodin bude po tvém boku.“** Neznám budoucnost, ale znám místo, kam mohu kdykoliv přijít pro ztišení, radu a pomoc. Kniha Žalmů je plná Davidova úpěnlivého volání k Bohu, proseb, zaslíbení, rad, potěšení a povzbuzení. To vše je výsledkem těsného osobního vztahu krále Davida s Hospodinem, který k němu mluvil. Pán Bůh dnes není jiný, než v době krále Davida. Dnes k nám Bůh mluví stejně. Mohu se plně a s důvěrou položit na Boží výzvu: **„Doufej v Hospodina celým srdcem svým a na rozumnost svou se nespoléhej.“** Toužím tedy využít čas Adventu k naslouchání Pánu Bohu. Jen On mi může pomoci se vším se vyrovnat, poradit, ujistit a naplnit moje srdce Jeho Boží přenesmírnou láskou. Pokud s Ním zůstanu v těsném kontaktu, svěřím Mu svoji budoucnost, bude to On, kdo bude střežit moje srdce i mysl, dá mi Jeho pokoj, abych mohla s Ním řešit všechny situace, které nastanou, s Ním budu prožívat Vánoce každý den.

Marie Horáčková

Baptista z Libanonu ...křesťanům v Evropě o uprchlické krizi

Nabil Costa, zástupce Evropské baptistické federace pro Blízký východ.

Až se historikové ohlédnou zpět za rokem 2015, bude pravděpodobně připomínán jako rok, ve kterém byl dopad války v Sýrii také pocítěn v Evropě.

Evropané začínají potkávat statisíce obětí hrůzného konfliktu v Sýrii a Iráku na svém vlastním území. Chápu obavy, které mnoho Evropanů z přílivu uprchlíků má. Změní vaši kulturu a způsob života? Vezmou vám vaše domovy, práci nebo sociální výhody? Co když jsou někteří z nich ekonomičtí přistěhovalci? Nemůže vstřícnost ohrozit národní bezpečnost? Nemůže být také v ohrožení náboženská svoboda?

Chápu tyto obavy. Před čtyřmi lety jsme v mé rodné zemi, Libanonu, čelili těmto obavám, žili těmito zkušenostmi a stále se potýkáme s těmito otázkami. Čtvrtina naší populace jsou nyní syrští uprchlíci. Vynakládáme úsilí na to, aby měli zajištěné jídlo, ubytování a děti výuku. Vyskytují se také bezpečnostní problémy s islámskými fundamentalisty, kteří se snaží prosadit v severním Libanonu.

Zpočátku se křesťané v Libanonu báli pomáhat prchajícím Syřanům. Historie plná svárů mezi oběma národy zavdala příčinu k nepřátelství. Báli jsme se pomáhat muslimům. Brzy jsme si uvědomili, že většina uprchlíků jsou nevinní lidé, kteří žili v míru a nemají nic společného s konfliktem. Blízký východ zaplatil vysokou cenu za bitvy našich vládců. Vládcové bojují a lidé na to doplácejí.

Jako křesťané jsme nemohli uhýbat pohledem před utrpením druhých. Nemohli jsme následovat Ježíše a ignorovat kritickou situaci zoufalých uprchlíků. Překonali jsme však naše obavy a sdíleli lásku Kristovu praktickými kroky jako třeba zajišťováním potravin, ložního prádla, teplých příbytků a škol pro děti. Nebylo to snadné, ale Bůh zhatil bariéry mezi komunitami, a povzbudil obojí, křesťany a muslimy, aby nahlíželi jeden na druhého v soucitnějším světle. Nepolevili jsme v tom, kdo jsme nebo v co věříme. Stojíme na hodnotách, které nás učil Ježíš v podobenství o milosrdném Samaritánovi (Lk 10, 25-37). Byl to náročný úkol, ale také přinesl obrovské požehnání.

Minulý týden jsem v Německu potkal pár syrských uprchlíků, kteří pracovali nedaleko Dortmundu a posílali peníze domů svým blízkým v Libanonu, Jordánsku a Turecku. Pověděli mi o obtížných cestách, které podnikli, aby se sem dostali, a také o bídném a nelidském zacházení, které na cestách zakusili. Vřelost a podporu, jaké se jim dostalo v Německu, na mě zapůsobily. Mnozí otevřeli své domovy, nabízejí potraviny a další pomoc. Důstojnost a lidská práva jsou respektována bez ohledu na národní původ. Odpověď Německa a několika dalších zemí na uprchlickou krizi je dobrou lekcí zbytku Evropy. Dověděl jsem se, že v německé ústavě stojí, že „důstojnost člověka je nedotknutelná". To je převedeno do zákonů a uskutečňováno státní správou a úřady. Vstřícný duch a respektování lidské důstojnosti je něco, co Syřané a Iráčané nezažili ve svých vlastních zemích.

Měl jsem možnost podělit se s poselstvím o nedělních bohoslužbách, hovořit s uprchlíky i s Němci. Nikoho jsem neslyšel říkat: „Nechceme je, jsou to teroristé. Ať se vrátí do svých zemí." Byl jsem dojat, když jsem viděl vliv křesťanských hodnot mezi Němci, třebaže mnozí již víru aktivně nepraktikují. V Evropě jsou německý soucit a závazek k lidským právům příkladné. Když přijdou uprchlíci, dostane se jim celkově spravedlivého zacházení.

Je smutné, že země Blízkého východu a severní Afriky neučinily žádný vstřícný krok směrem k uprchlíkům, aby přišli a zůstali. Ze stejného důvodu uprchlíci nechtějí jít do žádné země ve svém regionu. Proč není žádné pozvání a žádná touha jít do tohoto regionu? Jedná se o náročné dilema pro 300 milionů Arabů a pro jejich vládce na Blízkém východě a v severní Africe. Uprchlíci, přicházející do Evropy, jsou v zoufalé situaci, a přicházejí do zemí postavených na tradičních křesťanských hodnotách. Jak se zachovají evropští křesťané? Někteří mohou namítnout: „Máme sami dost problémů. Musíme nejprve hledět na naši vlast a její obyvatele." Křesťané takto nemohou mluvit, aniž by se zároveň otočili zády ke své víře a Bibli.

Potřebujeme novou vizi milovat a pomáhat uprchlíkům. Nyní je čas uplatnit své praktické křesťanství. Musíme ukázat, že Kristus je zde pro všechny tím, že budeme sdílet Boží lásku, zásobovat potravinami chudé a podávat pomocnou ruku těm, kteří trpí, ať jsou to Syřané, Iráčané, Němci, Francouzi nebo Srbové. Fanatismus, nenávist a zabíjení není naším způsobem života. Nebude to snadné a je třeba počítat se spoustou politických narážek a útoků. Na Blízkém východě máme naprosto jinou výchovu než v Evropě. Někteří z nás byli vychováni nenávidět Západ a západní tradice. Bude to vyžadovat vzdělání a trpělivost na všech stranách, aby muslimové, křesťané a lidé jiné víry, nebo bez vyznání, mohli žít společně. Možná budeme čelit nepřátelství. Ale Ježíš měl soucitné srdce pro chudé. Nyní je čas ukázat své soucitné srdce. To neznamená dělat kompromisy ohledně vlastních hodnot nebo tradic. Měli bychom zachovat naše hodnoty, zákony, tradiční víru i kulturní systémy. Uprchlíci by měli respektovat tyto hodnoty. Ne, že se jim nyní dostává pomoci, měnit zvyky národa na své vlastní. Pokud se jim nelíbí nové domovy a neváží si jich, mohou se svobodně vrátit do svých starých příbytků.

Nabil Costa je ředitelem Libanonské baptistické společnosti, působí ve správní radě britské Baptistické misijní společnosti

Pokud uprchlíci v Evropě zůstanou, věřím, že do deseti nebo dvaceti let vyroste na kontinentě nová generace, která přijme kulturu míru. Kulturu, která nebude charakterizována mstou a nenávistí, ale taková, která umožní žít v míru se všemi náboženstvími. Způsob, jakým Evropa a církev zareagují na krizi uprchlíků, ovlivní nejen dnešek, ale také bude mít vliv na muslimy v Evropě a Blízkém východě v budoucnu. Je čas pro evropské křesťany, aby měli vizi, aby stáli za tím, co nás učí Kristus a ukazovali Jeho lásku všem, kteří ji potřebují. Těm křesťanům v Evropě, kteří se již zapojili do pomoci uprchlíkům, děkuji. Ty, kteří se dosud nezapojili, vyzývám, aby tak učinili.

Dějiny budou pamatovat na křesťany, kteří měli novou vizi a podnikli zásadní obrat v uplatňování Ježíšova slova k milování bližního svého, ne jenom, že o lásce k bližnímu hovořili. Buďte milosrdnými Samaritány, které uprchlíci zoufale potřebují. Je to výzva, která ale také přinese požehnání.

Tento článek byl poprvé (17. 9 .2015) publikován EthicsDaily.com. Přeloženo pro stránky Sboru BJB v Praze 4 (www.topolka.estranky.cz) a časopis Rozsévač se svolením EthicsDaily.com. Přeložila Lydie Kucová

Uvěřil v Ježíše

O uprchlických táborech v Turecku a pomoci našich bratří syrským uprchlíkům jsme v Rozsévači již psali. Nyní vám přinášíme svědectví, autentický zápis bratra Ondřeje Mečkovského z cesty do Turecka.

Cesta do Istanbulu

Je 15. května 2015, 9 hodin. Společně s Lukášem už máme za sebou cestu z Olomouce do Brna. Stojíme před hotelem Grand a hledáme zbytek naší skupiny. Kousek opodál rozeznávám tvář Mika – misionáře ze Spojených států, s nímž jsem se již dříve potkal na English Campu. Pak přichází Vláďa Zeman se svým synem Danielem a je tu i Pavel Novosad. Naše skupina je tedy kompletní a tak můžeme nasednout do autobusu, který nás odváží na Vídeňské letiště. Ve 14:25 odlétáme z Vídně a asi o půl šesté večer na nás dýchne horký vzduch Istanbulu. Po chvíli beznadějné snahy sehnat Istanbul Cart, kartu, díky které lze cestovat všemi autobusy v Istanbulu, vyrážíme do centra města. Na konečné zastávce vystupujeme a čekáme na Kürsada – syna místního pastora.

Návštěva pastora Abdulláha

Vede nás čtvrtí Kadiköy až do sborového bytu, který zároveň slouží jako modlitebna. Pastor Abdulláh a ještě pár dalších členů sboru nás vítají večeří. Jíme a přitom máme možnost dozvědět se spoustu věcí. Komunikujeme prostřednictvím Kürsada, protože je jediný, kdo umí anglicky. Dozvídáme se, že tito křesťané to v Istanbulu nemají lehké. **„Když hrajeme písně a chválíme Boha, lidé na nás volají policajty,“** říká Kürsad. **„A protože jsme křesťané, nechtějí nám nikde pronajmout prostory. Proto se scházíme v tomhle malém bytě.“ „Jednou jsem se bavil s místními o Kristu a byl jsem napaden kolemjdoucími. Policajti nic neudělali,“** dodává Abdulláh.

Bývalý imám uvěřil v Ježíše, nikomu to neřekl

V sobotu, jdeme s Kürsadem a ostatními do města. Během této procházky historickým Istanbulem nám povídá o svém kamarádovi. **„Je to bývalý imám (duchovní vedoucí mešity), ale potom uvěřil v Ježíše**. Jeho otec je muftí - vedoucí všech mešit ve městě. Dosud mu neřekl, že je věřící. Neřekl to ani své ženě. Pomalu začínám rozumět životu místních křesťanů … nebo si to alespoň myslím. Je asi pět a my nasedáme do autobusu. Jedeme na letiště a odlétáme do Samsunu – města u Černého moře.

V Samsunu zadrželi sedm příslušníků ISIS

Vystupujeme z letadla a venku už je dávno tma. Před letištěm nás čeká milé překvapení – Mike – misionář z U.S.A, který tu žije s rodinou už několik let, tudíž umí i turecky. Po cestě se dozvídáme, že v minulých týdnech bylo v Samsunu zadrženo sedm příslušníků ISIS. Jedeme do části města,

Pavel Novosad a americký misionář Mike při svědectví v samsunském sboru

kde je mimo jiné i universita a celková atmosféra zde není tolik vyhrocená jako v centru, kde je hodně radikálních muslimů. Díky tomu mohou mít místní křesťané na své budově **kříž, který v noci září.**

Muslim poprvé na bohoslužbě

V neděli se účastníme bohoslužby, která celá probíhá v turečtině. V jejím průběhu se bavím s chlapíkem vedle mě, umí anglicky a říká, že utekl z Iránu**. Je to muslim, který je poprvé na bohoslužbě**. Během společného oběda se se mnou dal do řeči James z Iráku. Tedy spíše se pokouší o rozhovor – neumí totiž ani trochu anglicky a já ani trochu arabsky. Nicméně se nenechá odradit touto barierou a dává mi telefon k uchu. Ozývá se z něj hlas mluvící „anglicky“ – je to jeho bratr, který tady zrovna nemohl být. **Emir z Iráku mi říká: „Na Božím slovu se mi nejvíce líbí, že je opravdu živé.“** Všude okolo je spoustu lidí, mluví turecky, persky, arabsky, anglicky.

Sbor v Samsunu – jediný sbor v okolí cca 350 km

- navštěvují uprchlíci z Iránu i Iráku, černoši studující na universitě a samozřejmě i místní. Pastor Orhan nám posléze řekl, že, asi hodinu po našem příjezdu se na dveře sboru dobýval nějaký muž s basebolovou pálkou, pro kterého si nakonec přijela policie. Dozvídáme se také, že na dnešní bohoslužbě byl policista v civilu, který měl zabránit případným problémům. **Místní policie o nás věděla…**

Plány se zde mění z minuty na minutu

Máme jet do města Odru, vzdáleného asi 200 km, kde se zakládá nová misijní stanice. Ale nakonec se tam nejede. Naše návštěva by nemusela na místní působit kladně. Jedeme se podívat do rodin uprchlíků. Nicméně po cestě zjišťujeme, že bude užitečnější, když se setkáme s rodinami věřících a léky, které vezeme, necháme Orhanovi a jeho lidem, kteří je utečencům dají sami.

Bůh chce, aby se zapojil do služby jako kazatel

Setkáváme se s rodinou Cana Burmy. Can kvůli své práci nemůže chodit v neděli do sboru. Proto je rád, že má možnost se s námi setkat. Je s námi také Jeremi – syn misionáře Mika, který umí anglicky i turecky. Can teď prožívá v životě boj. Má silné tušení že po něm Bůh chce, aby se zapojil do služby jako kazatel, ale neví jestli *to* zvládne a zda je to opravdu pro něj *to* pravé. Canova žena Mikah nám vypráví příběh o tom, jak uvěřila. „Je to asi 12 let,“ říká. „Zdával se mi sen.“

Do místnosti, kde jsem spala, vběhly děti a všechny vyskákaly z okna. Když jsem se podívala dolů, byly mrtvé. Najednou se v mraku objevila ruka a začala je vytahovat nahoru. Nejdřív jsem si myslela, že je to démon. Ale děti byly potom zdravé – bez jediného škrábnutí. Ale když jsem se jim podívala na ruce, měly v nich díru. Tento sen se mi zdával po dobu dvou měsíců

Foto české skupiny a členů adanského baptistického sboru

a potom zničeho nic přestal. Asi šest let poté jsem viděla v novinách malý inzerát jedné cirkve – a na obrázku byly probodnuté ruce. Okamžitě jsem věděla, oč jde. Objednala jsem si Bibli, četla v ní a uvěřila. A tu noc se mi sen zdál znovu. Jenže pokračoval. Potom co ruka děti zachránila, běžely do další místnosti a tam seděly u velkého stolu a společně s Ježíšem hodovaly.

Bůh se nenechá ničím omezit!

Poté, co jsem toto slyšel, mě zamrazilo v zádech. Bůh zkrátka nemá limit, nenechá se ničím omezit a dá se lidem poznat klidně i prostřednictvím snu.

Potřeby sboru

V pondělí se setkáváme s kazatelem Orhanem venku na čaji. Konečně máme možnost se ho zeptat na potřeby jejich sboru. „Lidé v našem sboru jsou křesťané první generace," říká Orhan. „To, co teď potřebujeme, je, aby se právě oni opravdu rozhodli pro Boha a začali sami se službou. **Potřebujeme vůdce, lidi z vlastních řad**, co duchovně povedou své kamarády a známé. Také **plánujeme udělat camp pro mládež … možná by tam mohl přijet český tým a pomoci nám zaučit nové služebníky**. Tady totiž neexistují žádné materiály, skripta, nemáme „know how".

Cesta do Adany

Další den ráno se rychle balíme, loučíme a kolem poledne nasedáme do autobusu, směřujícího do hlavního města Ankary. Odtud pojedeme vlakem do Adany – jednoho z největších měst v blízkosti hranic se Sýrií. Cesta autobusem je zdlouhavá. Řidič nejede víc než 80 km. Konečně zastavujeme na velkém autobusovém nádraží Ankary. Najednou se vyskytne malý problém. Kudy se teď vydat na vlak? Orhan nám sice popsal nejrychlejší cestu: „metrem, pak pěšky… a za půl hoďky tam jste. A budete mít jestě 10 minut rezervu." Ale pro nás to je „španělská (turecká) vesnice". Asi jsem chvíli zapomněl na Boha. Uběhlo asi 30 sekund od toho, co naše skupina vystoupila z autobusu a přišla za námi anglicky mluvící slečna – což je tady dost velká rarita. První otázka studentky byla: „Nepotřebujete náhodou na vlakové nádraží? Já tam jdu taky." A problém byl rázem vyřešen. Byla to „jen" studentka anglického jazyka, ale pro nás to byl Bohem poslaný anděl.

V uprchlickém táboře

Po noční cestě vlakem vystupuji a hned mě zasáhne horký dech Adany. Teplota v klimatizovaném vlaku mohla být okolo 25 stupňů a tady venku je snad 100. Naše šestičlenná posádka společně s pastorem Sükrü nasedá do 5místného taxíku. Zběsilý řidič nás zaveze až před hotýlek, který bude v následujících dnech naším domovem. V rychlosti se ubytujeme. Sükrü nás už shání, protože je potřeba domluvit se na tom, co všechno povezeme do uprchlického tábora. Vzhledem k jeho nedostačující angličtině a naší ještě horší turečtině, nám k domluvě slouží ruce, nohy, obrázky … Sedáme do aut a vyrážíme. Projíždíme Adanu. Míjíme předměstí, až se nakonec dostáváme na samotný okraj města**. Před námi se najednou objevují stany – spíše improvizované domy z plátna, igelitu...prostě všeho, co bylo po ruce. Dále spousty uprchlických osad, stanových městeček, rozkládajících se na vyprahlé zemi posypané odpadky**.

Lidé se k němu seběhnou, div ho neušlapou

Sotva auto zastaví, místní zbystří a pomalu se shromažďují okolo nás. Vystupujeme z auta a ve skupině jdeme táborem. Děti chodí bosé. Vaří se tu jen na ohni. Ve stanech žijí bezmála desetičlenné rodiny. Uprostřed tábora naštěstí teče voda. Zkouším se bavit s místními, ale nerozumíme si, angličtina ani španělština jim nic neříká, ani turecky neumí. Dav okolo nás houstne. Dostáváme povel vrátit se do auta – hlavně jim zatím nic nedávat. Moc tomu nerozumím, ale poslechnu. Pavlovi to nedá a daruje někomu léky a v tu ránu se k němu seběhnou všichni, div ho neušlapou. Za pomoci Sükrüa a dalších bratří konečně nasedáme do auta a jedeme. Zastavujeme asi o 300 metrů dál a rychle jdeme rozdávat. Vždy asi po deseti minutách rychle nasedáme do aut a přejíždíme dál. Dávám malým dětem bonbony. Asi po minutě je jich kolem mě tolik, že se nemůžu ani pohnout. Přicházejí i jejich rodiče. Každý chce. Nejdřív se je snažím zklidnit. Po chvíli mi někdo vyškubne balíček z ruky. Poohlédnu se a vidím Vláďu. Skoro přišel o celý batoh.

Dva diametrálně rozdílné světy

Nasedáme do aut a jedeme pryč. Pomalu mi dochází, co se vlasně stalo. Začíná to ve mně bouřit. Jak je tohle možné? Ve městě vidím domy a lidi, kteří si v pohodě kupují kebab.

Jsou to dva diametrálně rozdílné světy vzdálené od sebe ne více než 3 kilometry.

I kdybychom dostali milion dolarů, nebudou stačit

Poté máme možnost bavit se s Sükrü

(máme i tlumočníka). „Udělali jste nám v tom trochu zmatek," poznamenal. Mají v pomáhání utečencům systém. Podle kartiček jim dávají příděly jídla a léky. Na otázku, jak by se dal celý tento problém s uprchlíky vyřešit, dostáváme znepokojující odpověď. „Kdybychom dostali milion dolarů, budeme potřebovat za měsíc další," odpovídá Sükrü. **Jen v okolí města Adana žije odhadem 400 000 až 500 000 uprchlíků**. „Je tady nikdo nezaměstná, nejsou ani zvyklí tak pracovat a neumí turecky. Navíc v Turecku je už i tak dost velká nezaměstnanost. Toto je problém na celosvětové úrovni." **Utíkám z vlastní země kvůli válce, politice, náboženství. Nemám čas si zabalit. Beru ženu s dětmi a vcházím do cizí země. Ale tam mě taky nechtějí a jsem na obtíž. A nejsem jediný, je nás mnoho. Žijeme v nejistotě, bídě a chudobě.** Na chvíli se vžívám do situace lidí, jež jsem před pár hodinami viděl.

Večerní shromáždění

Ve středu večer jdeme na večerní shromáždění adanského baptistického sboru. S pastorem přicházíme přesně na čas, ale nikde nikdo. Asi po půl hodině se začnou pomalu objevovat lidi. Zpíváme české písničky, představujeme se a sdělujeme důvod naší návštěvy. Následuje kratické kázaní, tentokrát už i s překladem. Také místní zpívají. **Všimnu si, že píseň *Tvoje jméno vyznávám* je také v turečtině**. Nakonec ji hrajeme znovu; nejdřív zpíváme my, druhé opakování je turecky a pak **chválíme všichni současně**. Sbor končí, skoro všichni jdou na balkon na

cigaretku. U čaje a malého občerstvení si povídáme s místními.

Nás čas se naplnil

Je pátek a my brzy ráno odjíždíme na Adanské letiště. Istanbul, Vídeň, Brno. A okolo půlnoci otvírám dveře našeho bytu v Olomouci.

Ondřej Mečkovský, BJB Olomouc

Poděkování Misijního Odboru BJB ČR

Jak jste se právě dozvěděli, v květnu tohoto roku navštívila šestičlenná skupina českých baptistů tři turecké baptistické sbory a jeden uprchlický tábor se syrskými uprchlíky. Na základě vašeho zájmu je Misijní Odbor připraven zprostředkovat ve vašem sboru video prezentaci této cesty. **Letní misijní sbírka na projekty tureckých baptistických sborů vynesla nečekaných 81 253 Kč. Peníze jsou odeslány spolu s průvodním dopisem do Turecka. Všem, kteří na tuto sbírku přispěli, srdečně děkujeme**.

Za radu Misijního Odboru br. Pavel Novosad
Bližší informace: p.novosad@gmail.com

Zpráva o využití pomoci uprchlíkům

Děkujeme vám velice za vaši štědrou podporu. Díky vaší pomoci jsme měli příležitost sloužit lidem. Navštívili jsme stanový tábor pro tisíc lidí a každý jednotlivý stan jsme osobně navštívili. Modlili jsme se a získávali jsme přehled o potřebách lidí, kteří tady žijí. Během distribuce pomoci nám kvůli naší bezpečnosti pomáhal policista. Nejzajímavější jsme byli pro děti. Ty si nás budou pamatovat opravdu dlouho.

Viděli jsme se také s rodinami, kterým jsme minule dali Nový zákon. Tentokrát jsme jim přinesli malou brožuru a psané kázání nazvané „Proč Ježíš?", obojí v arabštině. Nejvíce nepochopitelný je pro ně kříž a osobnost Spasitele. Modlíme se, abychom měli moudrost jim to správně vysvětlit. Chceme se už teď pustit do příprav na zimu. Chceme pro uprchlíky sehnat dřevo na topení. Zjistili jsme, že nejvýchodnější část Turecka dostává vyšší sociální podporu. Dokonce se v charitách poptávají po ledničkách. Ale v tomto táboře lidé potřebují v současnosti nejvíce jídlo a připravit se dobře na zimu. Jak můžete vidět na fotkách, stany jsou vyrobeny jen z látky a když prší, látka propršší a ve stanech je mokro. Všichni mladí muži tábor opouštějí a jdou někam za prací. Zůstávají zde staří lidé, ženy, děti a nemocní. Jsme rádi, že pracují, ačkoliv mají horší podmínky než Turci.

Turci pracují za 10 dolarů, ale uprchlíci za stejnou práci dostanou pouze 2 dolary. A někteří nakonec nedostanou vůbec nic. Většina mužů se večer vrací do tábora. Prosíme vás také o modlitby za naše zdraví. S úctou

Samsun Kilisesi, kazatel samsunského sboru (Turecko)

Sbírka na pomoc Ukrajině

Milí bratři a milé sestry ve sborech Bratrské jednoty baptistů. Výkonný výbor BJB vyhlašuje mimořádnou sbírku na pomoc Ukrajině.

Rozhodli jsme se vyslyšet prosbu bratří a sester z Ukrajiny, kteří ve spolupráci s Evropskou baptistickou federací (EBF) připravili projekt pomoci obyvatelům Ukrajiny před nadcházející zimou. Vnímáme, že uprostřed uprchlické krize v Evropě je mnoho příležitostí, kde a jakým způsobem pomáhat, rozhodli jsme se však tuto potřebu upřednostnit právě z důvodu toho, že konflikt na Ukrajině stále pokračuje a pomalu začíná upadat v zapomnění. Z Ukrajiny jsme dostali tuto prosbu společně s popisem aktuální situace.

Protivládní protesty, které začaly v Kyjevě na podzim 2013, vyústily ve změnu vlády, po které následovala anexe Krymu. V dubnu 2014

vyvrcholilo napětí mezi proruskými a proukrajinskými skupinami na východě Ukrajiny, v oblastech Donětsk a Luhansk.
Násilné nepokoje a boje probíhají v těchto oblastech nyní už rok a půl. Části Donětské a Luhanské oblasti nejsou již více pod kontrolou ukrajinské vlády a byly zde separatisty vyhlášeny nezávislé republiky.
Podpora vlády všech sociálních služeb v těchto oblastech se zastavila, včetně školství a nemocnic, sociálních dávek a důchodů. Více než milion lidí odešlo do oblastí, které jsou kontrolovány vládou.
Mnoho rodin přišlo o domovy a po mnoho měsíců žijí v provizorních podmínkách. Finanční zdroje těchto vnitřně přesídlených osob jsou vyčerpány. Musely opustit své domovy, přišli o svá zaměstnání.
Podmínky těchto uprchlíků ve vlastní zemi jsou navíc ztěžovány ekonomickou situací na Ukrajině (ukrajinská hřivna devalvovala o 50%), zvyšujícími se cenami jídla a dalšího základního zboží.
Některé rodiny byly rozděleny a žijí na obou stranách linie. Pohyb za kontrolovanou linií je složitý. Je nutné povolení a v zemi je uloženo mnoho min. Pohyb ztěžuje také zničená infrastruktura.
Odhadem je konfliktem postiženo 4,6 milionu lidí, z toho 1,6 milionu potřebuje urgentní pomoc. V oblastech, kontrolovaných separatisty je největší potřebou jídlo a bezpečí. Lidé jsou odříznuti od zdrojů potravy. Obzvláště staří lidé. Ceny jídla se nadále zvedají.
Nejsou k dispozici léky a další základní zboží. Humanitární situace je alarmující. Většině obyvatel se nedostává téměř žádná pomoc.

Projekt EBF a Ukrajinské baptistické jednoty se zaměří na poskytování doplňující první pomoci v podobě potravinových balíčků, balíčků s hygienickými potřebami (3x během šesti měsíců) a dodávkou uhlí pro ty nejvíce potřebné v oblastech ovládaných separatisty.
Dále se z projektu bude hradit provizorní ubytování pro některé vnitřně přesídlené rodiny.
Celkový rozsah pomoci je odhadován na 170 850 EURO (cca 4,6 milionů Kč), bude však záležet na odezvě jednot v rámci celé EBF.
Detailní projekt v angličtině je k dispozici na BJB.CZ.
Tyto potřeby byly specifikovány po konzultaci se sbory, které se nacházejí v separatistické oblasti. Příjemci pomoci budou členové sborů, přátelé sborů nebo lidé, o kterých členové sborů ví, že jsou v nouzi. Celkem se jedná o 1000 rodin a 200 osaměle žijících seniorů, celkem 1200 domácností.
Projekt bude realizován kazateli a členy baptistických sborů v příslušných oblastech.
Výkonný výbor BJB společně s vyhlášením sbírky rozhodl o uvolnění částky 200 000 Kč z krizového fondu s tím, že zbylá částka bude zaslána podle výsledku celé sbírky.
Ta probíhá do konce roku 2015 s tím, že příspěvky je možné zaslat nejpozději do konce ledna 2016. Na požádání rádi vystavíme potvrzení o přijetí daru pro daňové účely.

Bližší informace:
Bratrská jednota baptistů v České republice, kontakty:
www.bjb.cz, info@baptist.cz,
kancelář VV BJB, tel č.: 241 434 256
Číslo účtu: 63112309/0800, VS krizového fondu 911857, SS číslo sboru. (V případě sborové sbírky)

Starý zákon

Tato publikace je podrobným jednosvazkovým komentářem k celému Starému zákonu. Dílo vychází z konzervativní evangelikální tradice. Komentář jde do hloubky, ale zůstává přístupný běžnému čtenáři. Je proto vynikající volbou pro pastory i laiky. V roce 2013 byl vydán komentář k Novému zákonu, na který tento svazek navazuje.

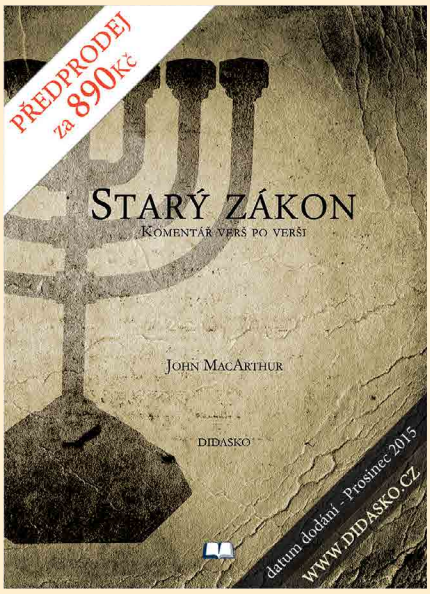

Obsahuje:

- Komentář ke každému z hlavních úseků Bible
- Krátký úvod do jednotlivých knih, informace o jejich autorovi a o historickém kontextu
- Komentář taktéž obsahuje zamyšlení nad Božím charakterem, poukazuje na to, jak daná kniha zobrazuje Krista, jaké jsou její hlavní doktríny, klíčová slova, významné postavy a verše, které shrnují téma celé knihy
- Harmonizace historických knih 1. & 2. Samuelovy, 1. & 2. Královské a 1. & 2. Letopisů

Se službou Johna MacArthura jsem se seznámil před mnoha lety.
Přečetl jsem a prostudoval celou řadu jeho knih. Dodnes, když studuji Písmo a hledám správný smysl biblického textu, chci se seznámit především s výkladem Johna MacArthura.
Nepochybuji o tom, že MacArthurův komentář ke Starému zákonu přinese obohacení a požehnání poctivým studentům Božího Slova.

Ing. Otakar Vožeh
ředitel mezinárodní misijní společnosti „iConnect International"
(www.iconnect-international.org)

Komentář Johna MacArthura ke Starému zákonu rozhodně vítám a osobně doporučuji všem badatelům Písma.
Pro přístupné a čtecí kvality se ho nezdráhám nabídnout i nekřesťanům, kteří se snaží porozumět textům Bible obecně.
Považuji komentář za obohacení, jak na půdě akademické, tak i ve sborovém vzdělávání, potažmo každodenním životě křesťana.

Vladislav Vovkanič, DiS
asistent kazatele a misijní pracovník sbor BJB Praha 3

„Význam Písma je Písmo," je výrok Johna MacArthura, jehož si velmi vážím pro jeho hluboké znalosti Božího slova, které se odrážejí i v tomto přehledném a uceleném komentáři.
MacArthurův komentář pravidelně používám při osobním studiu Božího Slova i při přípravě kázání a vyučování.
Také mé ženě a dětem je velkou pomocí při čtení a studiu Písma.
Věřím, že pro každého věrného studenta Bible bude komentář povzbuzením a podporou na cestě poznávání Pána skrze porozumění Jeho Slovu.

Ing. Aleš Novotný
starší Biblického sboru křesťanů v Kladně

Pohľad z okna - Príprava na Štedrý večer

Sedím za stolíkom, listujem a čítam v knihách to i ono. Zbieram impulzy pre vianočnú službu Slovom. Staršovstvo ma poverilo službou na prvý sviatok vianočný v domove dôchodcov a potom vo väznici. Slúžim spolu so skupinkou mladých veriacich, znovuzrodených ľudí. Pripravili si pásmo piesní a slova na tému: „Slovo života (*J 1,1–14*) v živote človeka." Tak ako mnohokrát, i teraz zablúdil môj pohľad von oknom na ulicu. Tam, kde v októbri predával Milan kvety a svoje výrobky k pamiatke zosnulých, tam dnes na oveľa väčšej ploche predávajú vianočné stromčeky všakovakých druhov – smrek, jedľa, borovica, striebristá jedľa, atď. Majú tam aj svoje sociálne zariadenie s maringotkou. Jedným slovom, zaberajú dosť veľkú plochu parčíka. Čo nevidím? Z našej strany ulice zastalo malé dodávkové auto s chladiarenským zariadením. V zime, a chladiarenský voz? To musí byť asi nejaký súkromník prevážajúci potraviny, uvažujem v duchu. Vodič vystúpil z auta, obzerá sa dokola, čosi sa pýta jedného z okoloidúcich, ktorého odpoveďou sú pokrčené ramená, a odchádza. Muž vyberá z auta dve veľké potravinové tašky a ... Vtom mi zišlo na myseľ, že to ide k nám s objednanou morkou. Vodič je Milanov známy. U neho nám zaobstaral morku, ako sa dnes hovorí - bio. Ponáhľam sa dolu, len tak ako som, aby som ho nasmeroval k nám. Predstavujem sa, vítam ho a pozývam, aby ma nasledoval. Zjavne mi nedôveruje. Pýta sa na našu ulicu, číslo domu a či tam bývajú manželia Šípkovci. Vediem ho k nám. Nenápadne číta menovku a celkom podvedome, skôr ako vyberiem kľúče, stláča bytový zvonček. Manželka víta prichádzajúceho a ja ho predstavujem ako Milanovho priateľa. Nechce ísť ďalej, len tak v predsieni preberáme tovar a platíme zaň. Z druhej tašky vyberá, ako hovorí, „pozornosť podniku," pomerne veľkú sliepku na polievku a dve kurčatá. Chceme zaplatiť i za tento tovar. Nedovoľuje nám to, ale vraví, že by bol rád, ak by sme prišli aj k nim, ako sme vraj boli v rodine u Milana, aby sme aj im povedali niečo z Biblie. Moje vnútro zalialo veľké blaho. To je vianočný darček! Môcť zvestovať evanjelium! Ešte hovoríme čosi o vhodnom termíne, a hosť odchádza. Vyprevádzam ho až pred dom a ukazujem mu cestu k nám „do dvora," ak by prišiel aj inokedy.

> ***„Zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude radosťou pre všetkých ľudí ..." (Lk 2,10c)***

Na štedrovečernú večeru príde k nám nielen dcéra s rodinou a syn Paľko s manželkou, ako to býva každý rok, ale teraz príde aj Milan s manželkou a suseda Gáliková. Mojím tajným plánom je pozvať k nám aj synovu dcéru z prvého manželstva, Kláriku. Obaja s manželkou túžime aj po tejto našej vnučke. Treba sa mi modliť za tieto veci ako i za Božie požehnanie celej štedro - večernej príležitosti. Isteže chceme ísť všetci spolu najprv do zhromaždenia k štedrovečernej bohoslužbe. Okrem kázne a spevu majú slúžiť i deti z besiedky. A potom spoločné chvíle doma. Jedlo, to má byť výsledok kuchárskeho umenia susedy Gálikovej a mojej manželky. Nielen jedlo, ale aj rozhovor má byť slávnostne ladený. Čítanie z Písma svätého, spev vianočných piesní, niekoľko vianočných príbehov z duchovnej literatúry, či poézie. A hlavne, milý Bože a Pane, daj, aby to nebol diktát, nariadenie starého otca, ale potreba nás veriacich, znovuzrodených členov rodiny. Túžime po Tvojej svätej prítomnosti aj pri takejto ľudskej príležitosti, ako je štedrovečerná tabula. – Zatiaľ neviem, ako to bude s účasťou na polnočnej bohoslužbe v rímsko katolíckom kostole. Na účasti trvá synova druhá i prvá manželka, ktorá tým podmieňuje prítomnosť Kláriky na Štedrý večer u nás. Suseda Gáliková a Milan so svojou manželkou Dragou chodia pravidelne s nami do „nášho" zhromaždenia. Náš syn Paľko sa vzdialil od Pána aj od zboru. Aj preto sa s manželkou tešíme, že teraz príde do spoločenstva, kde od malička vyrastal. Sľúbil nám to.

Ešte čosi o susede Gálikovej. Starší syn, po nevydarenom manželstve, žije kdesi na severozápade Kanady. Ale mladší trávi päť rokov života vo väznici. Dostal povolenie k návšteve i s päťkilovým balíčkom. Mama má už všetko starostlivo pripravené, pozisťované vlakové spoje a zaistený hotel. Moja Elenka jej i za mňa sľúbila, že ju tam a späť odvezieme. Veď načo máme auto?

Sediac pri okne nad otvorenou Bibliou, znovu a znovu myslím na všetky tieto starosti i radosti, modlím sa za ne; za všetkých ľudí s takými rôznorodými životnými problémami. Nechcem sklbiť dovedna nespojiteľné? Stále myslím na slovo Písma svätého: *„Zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude* ***radosťou pre všetkých ľudí ..."*** (*Lk 2,10c*). Veď Vianoce sú nielen o rodinnej pohode, ale aj o naplnených Božích sľuboch.

Ak budeme chvíľu premýšľať o živote svojich blížnych i o svojom, zistíme, že očakávame pomoc niekoho, kto zvláda a chce riešiť naše problémy; potrebujeme odpoveď na to, ako žiť užitočne, najmä pre blížnych; potrebujeme vyslobodenie z chýb a previnení, ktorými sme niekomu ublížili. Každý z nás osobne čakáme na svoje vyslobodenie, na spasenie, a teda čakáme na svojho Spasiteľa. (*Pozn: Lk 2, 11 sa v dejinách opísaných v Novej zmluve prvý raz vyskytuje označenie Ježiša Krista, že je Spasiteľ.*) Bez Neho náš život nespeje k cieľu. Sestry Mária a Kristína Royové nás učili nielen spievať, ale aj žiť: *„Neprišli sme na svet žiť len svojmu blahu, slúžiť máme blížnym, šíriť Božiu slávu."* Božie odpustenie našich hriechov a naše znovuzrodenie má počiatok v Betleheme, v jasličkách, v narodení Spasiteľa. ***„Keď prišla plnosť času, Boh poslal svojho Syna narodeného zo ženy, narodeného pod zákonom, aby vykúpil tých, čo sú pod zákonom, a aby sme dostali synovstvo" (*** *Gal 4, 4n*).

Polohlasne sa modlím. K mojej modlitbe sa pripája aj moja manželka. Ešte si aj zaspievame, ako vládzeme. Zrazu mi vraví: „Som rada, že mi pomáhaš pripravovať naše Vianoce. A nezabudni zatiahnuť rolety."

Pej

Vzdělávání na cestě – první setkání v Olomouci

Ve dnech 2. – 3. října 2015 se v budově školy Dorkas konalo první setkání nového kurzu BJB, který má název Vzdělávání na cestě. Přihlásilo se do něj 26 studentů z šesti moravských sborů a společně s vyučujícím z řad kazatelů BJB je čeká celkem šest setkání, z toho jedno výjezdní do sboru ve Vysokém Mýtě a Hradci Králové. Máme radost z toho, že se podařilo tento program připravit a těším se na to, že se podaří otevřít příští ročník také v Čechách.

Jan Jackanič

EXIT Tour

...je kultúrno-vzdelávací zážitkový program koncipovaný tak, aby naplnil požiadavky Ministerstva školstva na obsah minimálneho preventívneho programu. Okrem vysokej odbornosti prednášok o problémoch a témach, ktoré sa každodenne dotýkajú generácie tínedžerov, je program popretkávaný interaktívnym moderovaním, hudbou, zábavnými aktivitami.

Tieto a mnohé ďalšie informácie o tom, ako EXIT prebieha, sa dočítate na našej TC-Kompas stránke, ako aj *www.exittour.sk.*

Dnes však chcem písať o tom, čo tam nenájdete. Práve sa nachádzame v Leviciach, ktoré sú po Prešove druhým mestom nášho jesenného turné. Ešte teraz si pamätám svoje predsudky, ktoré som voľakedy prechovávala voči EXITu, lebo som vždy preferovala komornejšie akcie. Táto "masovka" v telocvični s hlučnou kapelou zo zahraničia mi prišla ako veľa kriku pre nič. To, ako veľmi som sa mýlila, som zistila hneď na svojom prvom EXIT turné približne pred tromi rokmi! Áno, ide o veľmi dynamický program, miestami hlučný, ale keď človek nakukne do zákulisia, pochopí a vie sa "zmieriť" aj s vecami, ktoré sú pre neho na prvý pohľad zbytočné. Pretože **EXIT je predovšetkým o nesení dobrej zvesti ľuďom v našich mestách a dedinách! Denný program pozostáva z dvoch základných častí. *Doobedie na školách* - prednášky, hudba, všetko s cieľom nadviazať kontakt so študentmi a pozvať ich na *popoludňajšie aktivity,* tzv. EXIT klub - vedený lokálnymi dobrovoľníkmi. Čiže my, v TCKompas pomáhame s prípravou, tréningom a organizáciou akcie, ale je to vždy o zboroch, ktoré sú do toho zapojené. Osobne ma nadchýna predstava spolupráce miestnych zborov, ktoré sa (aj napriek denominačným rozdielom) dokážu zjednotiť práve v snahe priblížiť ľuďom evanjelium. Keď organizátori, lektori a kapela odídu, sú to práve títo ľudia, ktorí zostanú pracovať a obrábať to, čo bolo z milosti Božej zasiate a stihlo priniesť aj úrodu v podobe rozhodnutí nasledovať Krista ako osobného Spasiteľa.**

Jedným z ďalších predností EXITu je práve práca s miestnymi dobrovoľníkmi. Pre mnohých z nich je to prvý raz, čo vyšli zo svojej komfortnej zóny a osobne povedali niekomu evanjelium. Počuť svedectvá o tom, čo sami prijali a naučili sa počas jedného týždňa, je vždy veľkým povzbudením!

Prečo vlastne EXIT?

Názov pochádza s latinského „*exitus*", ktoré znamená skon (smrť), ale aj východisko. Celý názov je EXIT 316, kde číslice odkazujú na verš z Jána 3:16, "Boh TAK miloval svet, že svojho jednorodeného Syna dal, aby každý, kto UVERÍ v Neho, mal večný život!" K tomuto netreba už nič dodať! Povzbudzujem vás preštudovať si vyššie spomínané webové stránky, a ak máte otázky či túžbu niečo také zorganizovať vo vašom meste/obci, iste napíšte riaditeľovi EXIT SK, Petrovi Michalčíkovi na *michalcik@tckompas.sk!*

Príbeh Igora z Prešova:

„Vďaka EXITu som sa dostal do prešovského zboru Cirkvi bratskej približne pred štyrmi rokmi. Zhodou okolností som ani nebol na prednáškach, ale kamaráti, ktorí doteraz nie sú kresťania, ma zavolali na záverečný piatkový koncert. Na ňom sa zvestovalo evanjelium a ja som pocítil niečo ako volanie. Na druhý deň som prišiel ešte na rozlúčkovú oslavu (after party), kde boli ľudia veľmi priateľskí a naozaj sa o mňa zaujímali. Začal som chodiť na ďalšie EXIT kluby, postupne na dorast a v lete som bol na anglickom tábore (KECY), kde sa ma Boh dotkol. Odvtedy som pomáhal organizovať tieto tábory a dva roky som už vedúci v doraste. Preto som vďačný za EXIT. Túto jeseň bol opäť v Prešove, tak som sa do neho zapojil aj ja. Niektorým ľuďom sa takéto jednorazové akcie priveľmi nepozdávajú, a preferujú tie dlhodobejšie. Neviem ako v iných mestách, ale ja som príkladom toho, že to stojí za to, a mojou túžbou je, aby Boh mohol aj cezo mňa konať svoje dielo."

RETRO klub na stanici Radio7

Relácia o piesňach, spevákoch a hudobných skupinách, ktoré oslovujú aj dnešného človeka.

Zazvonil mi mobil. Ozval sa mi neznámy, ale príjemný ženský hlas. Predstavila sa mi Lenka Zuštiaková a že či počúvam Radio7. Najprv som si myslel, že je to jeden z mnohých prieskumných telefonátov, v ktorých rôzne firmy zisťujú údaje a názory o hocičom.
Lenka sa mi však predstavila ako šéfredaktorka Radia7 a začala mi rozprávať o tom, že od nového roka, ako nastúpili s manželom do tejto služby, chceli by čo najviac vychádzať v ústrety svojim poslucháčom. Prečítala mi časť emailu, v ktorom si poslucháčka sťažuje, že ostatnú dobu vysielajú väčšinou moderné piesne v angličtine a z ich vysielania sa vytratili slovenské a české piesne, hoci aj starších spevákov a skupín, ale ktoré oslovujú aj dnešného človeka. Pisateľka vyznala, že ešte dobre, že si kúpila CD skupiny Matuzalem a spomínané piesne môže počúvať kedy chce.
Zrazu Lenka začala hovoriť síce opatrne, ale konkrétnejšie. Keďže mám skúsenosti práve s takýmto druhom hudby, či by som od septembra nemohol pre Radio 7 pripravovať jednu novú reláciu. Od prvého momentu sa mi to zapáčilo, len som sa bál to hneď prejaviť naplno. Sľúbila, že mi umožnia prístup do ich archívu, z ktorého si budem môcť vyberať piesne podľa vlastného uváženia. Povedala, že mi dajú týždenne hodinový priestor a k vybratým piesňam môžem hovoriť čo len chcem. Pomyslel som si, že to je od nich veľká odvaha, pre mňa však ešte väčšia zodpovednosť, a vypýtal som si čas na rozmyslenie. Hľadal som Božiu vôľu. Hlavne v modlitbách. Ale v mládeži nás učili, že Božiu vôľu môžeme poznávať aj cez sestry a bratov. Oslovil som mnohých a ani jeden mi nepovedal, aby som do toho nešiel. Niektoré sestry dokonca týmto nápadom boli až nadšené. Už o niekoľko dní som sedel v Rádiu7 a dohovárali sme bližšie detaily.
Od polovičky septembra sa to všetko začalo. Počúvam piesne z archívu Radia7 a som naplnený úžasom, koľko nádherných piesní, skupín a spevákov spieva na Božiu slávu. Vedel som o nich aj predtým, ale naraz to všetko dostalo nový rozmer, novú náplň a mňa to vťahuje až do samotnej hĺbky poznania. Vyberám tie piesne ako vzácne drahokamy, vkladám do programu a v bázni sa modlím, aby som svojím slovom nenarušil ich svätosť.
Nakoľko bolo treba začať čo najskôr, rozhodol som sa pre skupinu Matuzalem. Tá mi je srdcu najbližšia a nemusím veľmi rozmýšľať. Stačí si spomenúť. Pripravil som však aj piesne a rozprávanie o bratoch Pospíšilovcoch z Karlových Varov a o skupine učiteliek z Partizánskeho - Radostné srdce. Verím, že keď Pán Boh dovolí, budem mať možnosť pripraviť ešte veľa potešujúcich, povzbudzujúcich, oslavných a poučných relácií.
Relácia sa volá RETRO klub a premiéra je vysielaná vždy v pondelok po správach o 20.h. Potom sú dve reprízy. Prvá je vo štvrtok, ktorá je rozšírená o poslucháčov aj cez satelit. Ďalšia repríza je v najbližší pondelok. O dva týždne po premiére je premiéra nová.
Ak niekomu nevyhovujú termíny vysielania, hneď, keď sa dokončí cyklus niektorej z relácii, ukladá sa do archívu a odtiaľ si ju môže vypočuť hocikto, v hociktorom čase a vo vynikajúcej kvalite. Stačí si kliknúť na: ***http://radio7.sk/archiv/hudobny-klub***
Radio7 však nevysiela len RETRO klub. Tento kolektív nádherných mladých ľudí to neberie ako zamestnanie, ale ako možnosť osloviť blúdiaceho, hľadajúceho človeka a povzbudiť kresťanov, ktorí na Božiu cestu už vykročili. Preto hľadajú stále nové spôsoby a formy, ako využiť možnosti modernej techniky.

rádio 7
rádio pre život

Vytvárajú nove relácie. Spomeniem len niektoré:
Dobrý štart - naštartujte svoj deň s chválou, ku ktorej sa budete môcť pripojiť... slovenskú hudbu a povzbudenie z Božieho slova si pre vás pripravuje Anička
Pohoffka - relácia pre mladých, o tom, čo ich trápi, teší a zaujíma, bude debatovať Vlado, Slávka a Miťo, takže sa pohodlne usaďte...
Klubovňa - svedectvá o Božom diele v živote našich hostí, témy, ktoré vás zaujímajú
Šabat klub - hodinka židovskej hudby obohatená o izraelskú a židovskú tematiku
Nestarnúce príbehy - čítanie zo Starého zákona
Poézia na nedeľu - čítanie autorskej poézie, ktorá vyjadruje prežívanie vzťahu s Bohom, príležitosť pre našich poslucháčov prezentovať svoju tvorbu
Detské kluby - pútavé interaktívne relácie, ktoré si vaše deti určite obľúbia
a mnohé ďalšie...
Priznávam, že čím viacej vnikám do problematiky Radia7, tým viac sa modlím, aby Pán Boh ich prácu posväcoval a dával im silu prekonávať rôzne prekážky a problémy. Niekedy sa až čudujem, že na takom jednoduchom technickom zariadení, ktoré vlastní Radio7, môžu vznikať také dušu napĺňajúce programy. Potrebovali by lepšie finančné zabezpečenie, ale, ako tvrdia, nebudú predsa peniaze rozhodovať o tom, či sa vysielať bude, alebo nie. Pracujú na Božej vinici, Jemu patrí všetko a keď bude treba, On sa postará.

Slávo Kráľ

Jesenné ráno

E. Bohmerová

Prečo si smutná, duša moja?
Či preto, že je dnes pochmúrny jesenný čas?
Či preto, že aj čas žitia Tvojho dozrel do jesene?

NIE – nemôže to byť preto.
Veď aj jeseň života krásnou vie byť.
Veď aj jeseň hýri nádhernými farbami,
z ktorých by som si najradšej ušila šaty...

Farby, ktoré obdivujem,
farby, ktoré ma povznášajú – žlté, zelené, hnedé, bordové, červené...

NIE – nemôžeš byť smutná, duša moja,
lebo Tvoj Stvoriteľ, Tvoj Vykupiteľ, Tvoj Spasiteľ
ti takto dáva vedieť,
že Ťa miluje, že si zase bližšie k Nemu,
že Ti pripravuje príbytok, kde smútku už nebude,
ani sĺz, ani bolesti... len samá radosť...
Kde najkrajšia farba bude **farba biela...**

A tak nebuď smutná, moja duša!
Buď radostná. **Tvoj Boh je veľký – milujúci Boh.**

Pre Boha nie je nič nemožné

Keď som 1. júla 2014 išla do tehotenskej poradne, nemala som veľké obavy, hoci som vedela, že čakáme dvojičky a že predchádzajúce tehotenstvá som mala rizikové. Na poslednej kontrole pred mesiacom bolo všetko v poriadku. Keď ma však lekár začal vyšetrovať, zhrozil sa, až zbledol a zavolal aj ďalšiu lekárku, aby sa pozrela na „hrozný stav". Hoci do termínu bolo ešte ďaleko a necítila som žiadne bolesti, bola som otvorená na 4 cm, čiže som bola na začiatku aktívnej fázy pôrodu (približne v tomto bode pôrodu pacientky prichádzajú do pôrodnej sály). V našom prípade by išlo ešte o potrat, pretože som bola len v 21. týždni a bábätká mali podľa ultrazvuku okolo 350 g. Lekár ma poslal okamžite do nemocnice a sestrička mi ešte telefonovala, aby som ani nešla domov pobaliť si veci. Keďže som už bola treťorodička, mysleli si, že v najbližších hodinách porodím a obávali sa, že to bude doma či niekde cestou. V nemocnici ma prijali rovno na pôrodnú sálu. Aj primár a lekári v nemocnici dospeli po vyšetrení k rovnakému záveru ako môj gynekológ. V podstate sa dalo len čakať, čo bude. Lekári a sestričky sa našťastie predo mnou nevyjadrovali k tomu, aká je šanca donosiť tieto deti, a ja som sa radšej ani nepýtala. Stačilo sa pozrieť na ich tváre, ktoré vyjadrovali väčšinou úprimný smútok a ľútosť, že je to absolútne bez šance. Ak predsa niečo povedali, tak v zmysle, že „zostáva už iba modliť sa" a „je to už len v rukách Božích". Mysleli tým, že je to stratený prípad a nie je v ľudských silách pomôcť mi, no mne tým len potvrdili to, čomu som aj tak verila – že je to skutočne v Božích rukách.

Keď sa pôrod nezačal (resp. nepokračoval), preložili ma do vedľajšej izby. Otvorila som si Bibliu a prečítala som si: „Takto hovorí Hospodin Zástupov: Keď to bude nemožným v očiach ostatku tohto ľudu v tých dňoch, či to azda i v mojich očiach bude nemožným? hovorí Hospodin Zástupov" Zachariáš 8,7 (Roháčkov preklad). Uprostred šoku, ktorý som prežívala, boli pre mňa tieto slová uistením o tom, že pre Boha nie je nič nemožné. Nevedela som, ako to celé skončí, ale vedela som, že Bohu sa situácia nevymkla z rúk a že ak chce, tak môže zachrániť život našim dvojičkám. Takže som zostala na pôrodnom oddelení, kde som musela stále ležať s vyvýšenou panvou, dostávala som injekcie a lieky, bola som intenzívne sledovaná, no to všetko by samo o sebe nedokázalo udržať tehotenstvo. Prvé štyri týždne to bola otázka života a smrti, pretože deti narodené pred ukončeným 24. týždňom sa ani nezachraňujú. Po prekročení tejto hranice som dostala kortikosteroidy na urýchlenie vývoja pľúc bábätiek, ale samozrejme, ak by sa vtedy narodili, stále by im hrozili rôzne veľmi závažné ochorenia a komplikácie. Ťažké bolo vedomie neustáleho rizika, že za hodinku či dve môže byť po všetkom. Uvedomovala som si to veľmi dobre, pretože pacientkam, ktoré boli so mnou na izbe – a vystriedalo sa ich tam dosť – tiež z ničoho nič odtiekla plodová voda, či dostali kontrakcie, a vedela som, že to isté hrozí kedykoľvek aj mne. Verš Iz. 41,10: „Neboj sa, lebo ja som s tebou; neobzeraj sa v strachu, lebo ja som tvoj Boh!" mi vtedy pripomenul, aby som sa nesústreďovala na to, čo sa deje okolo mňa, ale na to, kto je môj Boh! Boli to

náročné mesiace po fyzickej aj psychickej stránke, a to nielen pre mňa, ale aj pre manžela, staršie deti a našich rodičov, ktorí mu pomáhali najmä so starostlivosťou o deti. Vďaka Bohu, že jedno zo šiestich perinatologických centier (špecializované na starostlivosť o predčasne narodené deti) na Slovensku je práve v Nových Zámkoch, kde bývame.

Keď týždne ubiehali, lekárky a sestričky, ktoré sa vracali z letných dovoleniek, mi hovorili: „Ako sme sa tešili, že váš chorobopis je ešte na sále!" Pomaly začínali dúfať, že by z toho „snáď mohlo aj niečo byť". Bola som tam celý júl, august, september aj polovicu októbra, keď sa začal deviaty mesiac tehotenstva a mala som pocit, že už je čas, aby sa narodili. Naozaj vďaka Bohu za úžasný pôrodný tím a bezproblémový prirodzený pôrod (v nemocnici, kde sa dvojičky rodia prakticky len cisárskym rezom). Laura a Lea sa narodili s váhou 2200 g a 2350 g. Inkubátory, ktoré mali celý čas „rezervované" na novorodeneckom oddelení, nakoniec ani nepotrebovali. Boli úplne v poriadku. O pár dní neskôr, presne na moje narodeniny, som po 114 dňoch opustila nemocnicu a domov sme si niesli dve nádherné, zdravé bábätká. Ako povedala novorodenecká lekárka: „Toto sú tie zázračné deti."

Aj keď lekári a aj ja sme robili maximum, čo sa dalo, nestačilo by to. Boli sme totiž naozaj beznádejný prípad. Boh sa však vo svojej milosti rozhodol zachrániť tieto naše dve detičky, a tak sme dnes rodičmi štyroch krásnych, zdravých dcér.

Michaela Sedmaková
Nové Zamky

Račkova dolina

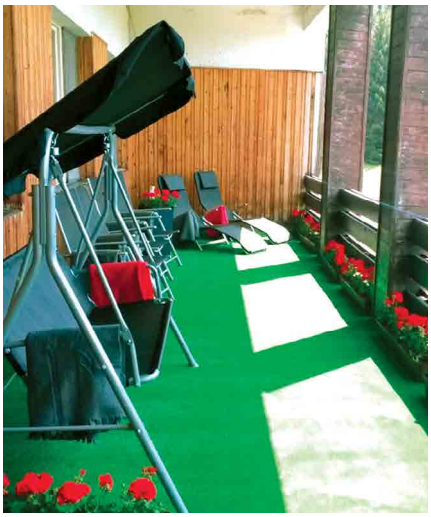

Som rád, že sme mohli z milosti Božej zrealizovať na jar rekonštrukciu spoločenských miestností na 1. poschodí Chaty Komenského v Račkovej doline. Za necelé dva mesiace sa uskutočnila celá rekonštrukcia vrátane zariadenia novým nábytkom a technikou. Od mája sa už tieto priestory naplno využívajú. Jednou z prvých akcií v obnovených priestoroch bolo stretnutie kazateľov z Českej republiky a Slovenska (viď foto účastníkov stretnutia). Pri tejto príležitosti sme si pripomenuli aj službu brata Tomáša Krišku a prosili sme o Božie požehnanie pre služby, ktoré sa budú ďalej konať v Račkovej (viď foto). Hneď po stretnutí kazateľov sa uskutočnilo ďalšie stretnutie manželských párov. Letné mesiace boli ako zvyčajne rušné a plné hostí. Chcem aj touto formou poďakovať všetkým, ktorí zareagovali na výzvu uverejnenú aj v Roszievači ohľadne možnosti zapojiť sa do podpory rekonštrukcie. Ďakujem vám, ktorí sa za túto službu modlíte. Ďakujem vám, ktorí ste sa manuálne zapojili do stavebných prác. Ďakujem vám, ktorí ste finančne prispeli na toto dielo. Celkové náklady na rekonštrukciu boli vo výške **53 083 Eur**. Vďaka Pánovi sme celkovo zo zborov a od jednotlivcov obdržali sumu **53 094 Eur**. Úžasné! (Rozdiel +11 Eur sme použili na rekonštrukciu novej vodovodnej prípojky :-) Som veľmi vďačný za všetky dary, zvlášť keď si uvedomujem zložitú finančnú situáciu mnohých z vás. Nech vás Pán bohate odmení za vašu ochotu a lásku.
Pre povzbudenie uvádzam jednotlivých darcov: Zbor Klenovec 520 €, Zbor Komárno 300 €, Zbor Košice 1115€, Zbor Lučenec 600 €, Zbor Miloslavov 521 €, Zborová stanica Prešov 177 €, Zbor Vavrišovo 200 €, Zbor Viera 1500 €, tábor seniorov 1400 €. Nakoľko si väčšina jednotlivcov nepriala byť zverejnená, uvádzam aspoň ich inciálky: M.F. 1200€, I.V. 500€, M.K. 100€, P.K. 100€, K.B. 100€, Z.P. 500€, V.Č. 150€, N.B. 50€, D.J. 2500€, Z Čiech sme dostali 2000€ (V.G. 1993€, J.M. 7€).

Ďakujem aj vám, ktorí ste nám poslali 2 % z vašich odvedených daní. Celkovo sme prijali 6842 €.
Od našich partnerov, jednotlivcov a zborov zo zahraničia sme prijali 27 719€.
Pripájam ešte niektoré z našich plánov do budúcnosti: Ak sa nám podarí získať ďalšie finančné prostriedky, chceli by sme dokončiť celé prvé poschodie. Zvažujeme aj nad výstavbou výťahu, ktorý určite uvítajú hlavne seniori. Neskôr aj celkové zateplenie budovy. Chceli by sme dokončiť športové ihrisko a doriešiť celý exteriér. Je toho ešte dosť, čo

je pred nami. Modlíme sa za potrebné finančné prostriedky, ale aj za Božie vedenie. Budeme radi, ak sa k nám pridáte.
Na záver by som chcel ešte poďakovať aj vám, ktorí ste nás podporili formou využitia Chaty Komenského v Račkovej doline na organizovanie zborových, misijných, rodinných či súkromných akcií.
Srdečne vás všetkých do týchto priestorov a krásneho okolitého prostredia pozývame. Stále sú k dispozícii voľné termíny v zimnom období a hlavne mimo sezóny. Bližšie informácie o aktuálnych voľných termínoch vám radi poskytneme na tel. číslach +421 44 5293292, +421 903 501852 alebo na e-mailovej adrese **info@rackova.sk**.

Pane, zostaň s nami...

V nádhernom prostredí Nízkych Tatier v hoteli Zerrenpach v Osrblí sa cez víkend 17.–18. októbra stretlo okolo sedemdesiat dospelých, detí a mládeže na Konferencii pre strednú generáciu a rodiny s deťmi.

Vytvorili sme skutočne rodinnú atmosféru, v ktorej sme sa mohli nielen niečo dozvedieť, ale aj zdieľať svoje životné skúsenosti s tým, ako prežívame prítomnosť Pána v rôznych okolnostiach života. Najprv nám v sobotu dopoludnia vydali svedectvo manželia Milka a Michal Lapčákovci o tom, ako prežívali Božiu prítomnosť v období, keď prechádzali duševnou bolesťou kvôli odchodu blízkeho človeka a fyzickou bolesťou počas choroby.
V sobotu večer pokračovala hlavná téma svedectvom Mareka Sonogu o tom, že Pán nás neopúšťa ani vtedy, keď opakovane zlyhávame. Téma končila v nedeľu dopoludnia svedectvom Ľuboša Dzuriaka o prežívaní Božej prítomnosti v období úspechu, keď sa nám darí.
Celú konferenciu nás sestra Danka Hanesová nielen odborne fundovane, ale aj s osobnou zainteresovanosťou a príkladmi z vlastného života sprevádzala seriálom a seminárom o výchove detí a mládeže s priliehavým názvom „Ohýbaj ma, mamko...“ Najmä prítomní rodičia malých detí, ale aj ostatní účastníci si mohli zobrať mnoho užitočných usmernení pre výchovu mladej generácie.
Okrem spomenutého seminára o výchove boli aj ďalšie na témy aktuálne pre strednú generáciu. V sobotu dopoludnia to boli semináre zamerané najmä na našu službu a život v cirkvi. Tomáš Kohút s témou Cirkevné zriadenie v službách Ducha nám predstavil možné spôsoby organizácie života našich zborov a naše baptistické dôrazy. O obsahu paralelného seminára, ktorý mal Tomáš Valchář, hovorí už jeho

názov: Nikdy sme to takto nerobili.
Dôležitou súčasťou konferencie bola aj hudba a spev. Pri chválach nás viedla chválospevová skupina z Bratislavy a výpovednými piesňami slúžili skupiny Nádej spod Tatier a Country band z Bratislavy. Výnimočnou príležitosťou bolo aj podvečerné stretnutie v sobotu, kde bola príležitosť pre všetkých účastníkov tvoriť program svojimi svedectvami a piesňami.
Deti mali počas konferencie príležitosť zúčastniť sa svojho programu v detskom kútiku, čo aj využívali.
Menej viditeľnou, neplánovanou, ale dôležitou súčasťou boli rozhovory a modlitby prítomných počas prestávok a voľného času.
Sme vďační Pánovi za požehnanie, ktoré sme počas konferencie mohli prijať, a tešíme sa na ďalší ročník na budúci rok.

-js-

Oslavy výročí v Praze

V sobotu 10. 10. 2015 jsme oslavili založení prvního českého baptistického sboru v Česku a tím i začátek celé BJB. Jsme rádi, že se nás sjelo na 160 sester a bratrů, dokonce i jeden bratr ze Slovenska. Chtěli jsme si připomenout začátky sboru, okolnosti stavby modlitebny i její generální rekonstrukce a pozvali jsme ještě žijící pamětníky z řad zde sloužících kazatelů.

Bratr Miroslav Franc nám referoval o začátcích baptismu v českých zemích a začátku našeho sboru a tím i celé BJB. Jeho přednášku i přednášku sestry Švehlové, která se zabývala stavbou modlitebny a meziválečným obdobím, bychom rádi v upravené formě uveřejnili v některých číslech Rozsévače.

Pro sestry a bratry, kteří zakládají nové sbory, zde zazněla svědectví o obdobné činnosti v 19. století. Doufám, že se ohlédnou i po naší historii, ne jen současných trendech ze zahraničí. Zajímavé bylo poslouchat osobní vzpomínky bratrů, kteří zde

působili jako kazatelé - Vlastimila Pospíšila, Miloše Šolce a sestry Libušky Procházkové - vdově po kazateli, která zde 10 let vedla křesťanské knihkupectví. Svou vzpomínkou na rekonstrukci přispěl jeden z jejích hlavních aktérů Vladimír Hejl a bratr Josef Šolc připomněl misijní úsilí, které vyvíjel v Praze i se svými americkými studenty. Krátce nás pozdravil bratr Pavol Kopčok, jediný zástupce ze Slovenska. Současnost sboru prezentoval současný první kazatel sboru.

Program obohatili svým zpěvem a hudbou bratří Pospíšilové, kterým to pořád „zpívá“ a jsme rádi, že i přes jejich ukončenou kariéru svolili a zazpívali písně, které mají co říci i dnešním posluchačům. Na začátek odpoledního programu zazpíval kazatelský kvartet, i když jich bylo pět a celou slavnost ukončil svým vystoupením pěvecký sbor Maják.

Jsem vděčný všem, kteří se zapojili do programu aktivně, všem, kteří vytvořili technické zázemí, i těm, kteří přijeli potkat své známé a nechat se povzbudit. Vše bylo zaměřeno na oslavu Boha a k povzbuzení a inspiraci pro nás, kteří jsme dnes ve službě Pánu Ježíši Kristu.

Za sestry a bratry z vinohradského sboru
Erik Poloha, kazatel

Vstavaný blesk...

Seriálom zameraným na odborné poradenstvo v oblasti fotografovania s následnou biblickou aplikáciou a fotosúťažou vyhlásenou v čísle 1/2015 sprevádza Vladimír Malý

V kapitole „svetlo vo fotografii" sme hovorili, že bez svetla nemôžeme fotografovať. Ak je scéna málo osvetlená, alebo vôbec, predsa sa dajú urobiť fotografie za pomoci blesku. Takmer každý kompakt a amatérske zrkadlovky majú zabudovaný blesk. U zrkadloviek je výklopný blesk umiestnený nad hľadáčikom. Kompakty mávajú fixný alebo vysúvací malý blesk, ktorý sa aktivuje pri niektorých programoch automaticky alebo ho aktivujeme manuálne - príkazom. Mohlo by sa nám zdať, že je po probléme. Verím, že každý, kto fotografuje so vstavaným bleskom sa stretáva s mnohými obmedzeniami tohto inak veľmi užitočného zariadenia. Majme však na pamäti, že blesk spotrebováva veľa energie, a preto aj batérie v aparáte vydržia na menej záberov **odporúčam mať vždy náhradný akumulátor alebo sadu batérií**. Fotografický blesk je krátky elektrický výboj (zlomok sekundy), ktorý osvieti scénu a odrazené svetlo (tak ako pri bežnom osvetlení) zaznamená na snímači obraz. Problém je v tom, že my dopredu nevidíme, ako bude objekt osvietený bleskom, a až pri prezretí na displeji zistíme, čo napáchal (tiene, odlesky, červené oči, prepálené popredie či neosvetlené pozadie). Aby sme sa v čo najväčšej miere vyhli týmto nedostatkom, musíme poznať ako reagujú senzory v aparáte, ktoré regulujú silu záblesku. **Veľký vplyv na fotografovanie s bleskom má existujúce svetlo na scéne.** Aj keď sa nám môže zdať, že svetla je ešte relatívne dosť (aparát nás upozorňuje, že snímky môžu byť roztrasené). Podľa nastaveného módu sa blesk aktivuje sám alebo ho my zapneme. Vtedy automatika aparátu posúdi prirodzené svetlo a automatika blesku len dopočíta chýbajúce svetlo, ktoré musí doplniť zábleskom, aby bola expozícia hlavného motívu správna. Aparát nastaví zvyčajne čas 1/60 s, čo je reálne udržateľný čas z ruky. Tomuto postupu hovoríme pri-blesknutie scény, napr. na vykrytie tieňov pod klobúkom (Fill-in). **Ak je blesk ako jediné svetlo** – jednoducho osvetlí správne hlavný motív. Aparát nevie, čo je hlavný motív. Hľadá ho tam, kde je nasmerovaný objektív, resp. vybraný zaostrovací bod mu napovedá, kde je hlavný motív. Vtedy merací predblesk (okom ho ani nezaregistrujeme) vyhodnotí odrazivosť motívu a následne hlavným bleskom osvetlí scénu. **BLESK DOKÁŽE SPRÁVNE OSVETLIŤ LEN JEDNU ROVINU NA SCÉNE.** Všetko, čo je pred týmto hlavným motívom, je presvetlené a všetko za ním je nedostatočne osvetlené. Ak je blesk hlavným svetlom, tak dramaticky zmení výsledný efekt. Rozdiel vidíme na fotkách čitateľa P. Makovíniho. Scéna je osvetlená rovnako. Jedna fotka bez blesku a následne druhá s bleskom.

pozadie neosvetlené — tvár v popredí je prepálená

VÝHODY VSTAVANÉHO BLESKU: je súčasťou aparátu a kedykoľvek ho môžeme použiť. Pri fotografovaní ľudí vytvára iskierky v očiach, snímky sú živšie.

automatika bez blesku zvýšila ISO na 1600, aby bola správna expozícia — blesk sa odrazil od reflexných plôch a senzor upravil intenzitu blesku

NEDOSTATKY VSTAVANÉHO BLESKU:
tých je podstatne viac a povieme si stručne ako ich eliminovať (pokiaľ je to možné)
1. MALÁ PLOCHA BLESKU so smerovaním dopredu - spôsobuje tvrdé ploché svetlo, ktoré potláča kresbu, hlavne pri portrétoch, a vytvára odlesky. Vrhá ostré tiene hlavne pri fotení na výšku. **Riešeni**e: pri fotení zblízka použite korekciu MÍNUS *(pokiaľ to aparát umožňuje),* alebo pred blesk pridržte nejaký difúzny prvok, ktorý zjemní ostré svetlo blesku. ***Na toto treba dbať pri fotení malých detí !*** Tieňom sa vyhneme, ak osoby postavíme ďalej od pozadia, alebo vyberieme tmavé pozadie, kde sú tiene menej viditeľné.

opravené

2. ČERVENÉ OČI – tento efekt je pomerne častý, hlavne keď je málo prirodzeného svetla. Na nedostatok svetla reagujú naše zreničky tak, že sa rozšíria a svetlo blesku sa odrazí od prekrvenej sietnice a červené oči sú tu. Tým, že vstavaný blesk je blízko objektívu, kolmo dopadá na sietnicu: **Riešenie** : aparáty majú funkciu, ktorej sa hovorí – redukcia červených očí. Ak je táto funkcia aktivovaná, tak po zaostrení blesk vysiela sekvenciu krátkych záblesko-v, alebo určitú dobu svieti malé svetielko. Ich účelom je dosiahnutie toho, aby sa zreničky zúžili a eliminovali prechod svetla blesku na sietnicu. Až po skončení tohto prisvietenia je možné dotlačiť spúšť. Táto metóda nie je úplne spoľahlivá a naviac môže byť nepríjemná pre fotografovaných ľudí. **Ak je možné, tak zvýšime hladinu okolitého osvetlenia**, *(rozsvietime, odtiahneme závesy...)* alebo použijeme blesk, ktorý je čo najďalej od objektívu. Samozrejme, u vstavaných bleskov túto možnosť nemáme. **Čím je uhol medzi objektívom a bleskom väčší, tým viacej sa dá predísť efektu červených očí.**

3. DOSAH BLESKU - svetlo ubúda so vzdialenosťou *(ak sa zväčší vzdialenosť 2x, tak svetla ubudne 4x viac*). Ak zvýšime ISO, je síce dosah blesku väčší, ale pozor na blízke objekty. *Napr. ak je pri zvýšenom ISO dosah blesku 10 m a hlavný motív vzdialený 2m, tak tento bude korektne osvetlený.* Zvýšená citlivosť nám pomôže len lepšie prekresliť pozadie a blesk bude rýchlejšie znovu pripravený.

RADA: pretože svetlo blesku má podobnú charakteristiku ako denné svetlo – nastavujeme vyváženie bielej na WB-AUTO.

VYPNUTÝ BLESK – vypíname blesk tam, kde je zakázané jeho použitie a tiež vtedy, keď chceme zachovať prirodzenú atmosféru osvetlenia. Treba však použiť statív, alebo pevnú podložku, aby neboli snímky roztrasené dlhým časom.

Zamyslenie:
Základom fotografie je svetlo prirodzené či umelé a je to úžasné, že na záver roka smieme vnímať Svetlo, ktoré prišlo z neba, aby prinieslo svetlo nádeje. Pán Ježiš bol tým svetlom a tma ho nezadržala. To je hlavným posolstvom Vianoc. Túto vnútornú radosť smieme prežívať v kruhu rodín a v obecenstve zboru. S Jeho príchodom sa nevyhnutne nastoľuje aj otázka Jeho druhého príchodu, ktorý bude neočakávane rýchly. Písmo ho prirovnáva k blesku /Mat 24,27/. Aj na iných miestach je Božia prítomnosť sprevádzaná bleskami Ex 19,16 a rovnako to bude aj pri poslednom súde Zj 16,18. Kým sa tak stane, nech Jeho svetlo žiari v nás i cez nás do sveta.

Želám vám požehnaný čas vianočných sviatkov a veľa krásnych fotografií.

Omluva

Omlouváme se za nedopatření, které se stalo při opravách textu článku br. Vlastimila Pospíšila „Ze setkání seniorů v Račkové dolině“ v Rozsévači č. 09 2015, str. 14.
Správné znění textu:
Všechny naše zájezdy vede již řadu let bratr Ivan Vološťuk s manželkou.

Děkujeme
Marie Horáčková

Zasílání příspěvků

Své příspěvky můžete zasílat na adresu rozsievac@baptist.sk i dopředu! Vaše články zařadíme podle témat.
Články prosím, zasílejte v řádkování 1,5, s použitím písma Times New Roman, velikosti 12. Texty nijak neupravujte, nemusíte je zarovnávat na střed, pište plynule bez odklepávání „entrem“ na konci řádků. Dokumenty posílejte ve formátu doc , ne jako docx. Texty na inzerci zasílejte bez grafické úpravy, náš grafik váš inzerát upraví a zařadí na stránku. Pod text vždy napište autora článku, případně prameny, z nichž jste čerpali. Pokud možno, zašlete k článku fotografie, zvláště jedná-li se o ohlasy z akcí vašich sborů, blahopřání apod. Fotografie pro tisk by měly být zaslány v nejvyšší možné kvalitě rozlišení ve formátech JPEG, EPS nebo TIFF. Nevkládejte je do textu, zašlete je zvlášť. Pokud budete posílat inzerci zpracovanou v PDF, převeďte písmo do křivek a PDF vytvořte ve vysoké kvalitě pro tisk, nejlépe i s ořezovými značkami. Jinak zasílejte inzerci ve formátu doc. (word)!
Upozornění:
Za obsahovou a stylistickou stránku textů vydaných v Rozsévači odpovídá autor. Redakce si vyhrazuje právo příspěvek krátit, upravovat, případně neuveřejnit a neodpovídá za obsah uveřejněných inzerátů. Všechny články procházejí jazykovou úpravou. Příspěvky nám můžete zasílat i dříve, zařadíme je dle tématu. Děkujeme za pochopení a těšíme se na vaše příspěvky!

Hledáme přispívatele a nové redaktory

Naší touhou je neustále zkvalitňovat obsah Rozsévače. Proto hledáme lidi z ČR i SR, kteří by chtěli vstoupit do této služby v oblastech: Překlady zpráv a článků ze světa (z angličtiny, němčiny), krátké informace ze sborového života, zpracování tematických článků, rubrika mladých. Pokud nemáte praxi v tomto oboru, zajistíme vám zaškolení. Potřebujeme vás.
Zájemci se mohou hlásit na e-mailové adrese: rozsievac@baptist.sk

Témata příštích vydání:

Číslo **1 /2016** - **Štedrosť - Lakomstvo**
Uzávěrka: 10. 11. 2015
Číslo **2 /2016** - **Střídmost - Obžerství**
Uzávěrka: 10. 12. 2015

Inšpirácie pre učiteľov besiedok i rodičov

Posolstvo hviezdy

(Podľa materiálov Detskej misie spracovala Miriam Kešjarová)

V Biblii máme zapísaný zvláštny príbeh o mužoch, ktorí uvideli novú hviezdu na oblohe. Títo muži žili v ďalekom Babylone. Noc čo noc pozorovali nebo v snahe naučiť sa čo najviac o Božom úžasnom vesmíre. Možno si mysleli, že sa štúdovaním hviezd dozvedia viac o samotnom Bohu. Jednej noci zbadali novú hviezdu na oblohe. „Čo to má znamenať?“ pýtali sa jeden druhého. Začali študovať staré proroctvá a dočítali sa, že v krajine Židov sa má narodiť nový Kráľ – Mesiáš.
Mudrci uverili, že nová, neznáma hviezda prináša toto posolstvo. Chceli však na vlastné oči vidieť nového Kráľa. Rozhodli sa vydať na dlhú cestu.
Samozrejme, že nemohli ísť s prázdnymi rukami. Zobrali so sebou tri nezvyčajné dary: zlato – drahocenný kov, vhodný dar pre kráľa, kadidlo – veľmi vzácnu vonnú živicu používanú pri uctievaní alebo pri vykonávaní bohoslužieb. Tretím darom bol drahý parfum pochádzajúci z krajiny mudrcov – myrha.
Biblia neuvádza presný počet mudrcov. My si myslíme, že boli traja, pretože v Božom slove čítame o troch daroch. Cestovali každý deň. Týždeň za týždňom. Mesiac za mesiacom. Smer im udávala hviezda. Jedného dňa, po dlhom putovaní, sa pred nimi zjavili konečne múry mesta Jeruzalem. Aká to musela byť pre nich radosť, keď prišli do hlavného mesta židovskej krajiny. Možno sa zastavili a prezliekli sa zo zaprášených a obnosených šiat do nového odevu, ktorý bol vhodný na audienciu u kráľa.
Palác... Kde ho majú hľadať? Keď vstúpili do Jeruzalema, ľudia sa na nich uprene dívali. Kto sú títo cudzinci? Odkiaľ prišli? Vtedy sa mudrci opýtali: „Kde je ten kráľ Židov, ktorý sa nedávno narodil? Videli sme na východe jeho hviezdu a prišli sme sa mu pokloniť“ (Mat 2, 2). Kráľ Židov? V Jeruzaleme nikto nič o novom kráľovi Židov nepočul. Otázka putovala od jedného človeka k druhému. Odpoveď bola vždy tá istá: „Kráľom Židov je predsa Herodes. My o nijakom novom kráľovi nevieme.“
Táto novina sa doniesla i do uší Herodesa. Pýtal sa sám seba: „Kto je ten novonarodený židovský kráľ?“ Herodes mal strach. Vedel, že Židia veria v príchod Mesiáša, svojho Kráľa. Ale čo by sa stalo s ním, ak by tu bol iný kráľ?
Zavolal si k sebe mudrcov a vyzvedal sa ich: „Kedy ste zbadali prvýkrát tú zvláštnu hviezdu?“ Potom Herodes dodal: „Prorok napísal, že Kráľ Židov sa narodí v Betleheme. Choďte tam a hľadajte ho, dokiaľ ho nenájdete. Keď ho nájdete, príďte mi povedať, kde je, aby som sa mu mohol pokloniť i ja“ (Mat 2, 7 - 8). Každý, kto Herodesa poznal, by pochopil, že klamal. Herodes sa chcel nového kráľa zbaviť.
Mudrci opustili palác a obrátili sa smerom k Betlehemu. Mali prejsť už len pár kilometrov (asi 8 - 10 km). Hviezda sa pohybovala smerom k Betlehemu. Mudrci sa radovali. Ako dokonale to Pán Boh všetko zariadil. Zázrak nad zázraky... Hviezda sa pohla a potom zrazu zostala stáť nad jedným domom. Mudrci vedeli, že ich cesta sa skončila.
Úctivo vstúpili do domu. Bohatí, dôležito vyzerajúci muži, niesli vzácne dary. Hľadali nového kráľa Židov. A tam Ho našli. Hoci bol ešte len bábätkom, bol to skutočne Ježiš, Syn Boží! Mudrci tak veľmi chceli poznať Boha, že boli ochotní vydať sa na dlhú cestu, ktorá trvala mnoho dní, týždňov a mesiacov. Určite boli prekvapení, keď sa dozvedeli, že toto dieťa, Kristus, ten Jediný, už tisíce rokov zasľúbený, je naozaj Syn Boží.
Biblia hovorí v 1. liste apoštola Jána 4, 14: „Otec poslal Syna svetu za Spasiteľa.“ A v Evanjeliu podľa Jána 3, 16: „Lebo tak Boh miloval svet...“ To platilo pre mudrcov a platí to pre mňa i pre teba. Pán Boh dovolil mudrcom spoznať Ježiša, pretože Biblia hovorí, že „padli na tvár a klaňali sa mu“.
Pokľakli pred malým dieťatkom, pretože uverili, že On je Syn Boží, ktorý jedného dňa bude vládnuť ako Kráľ Židov. Uctili si Ho drahými darmi, ktoré priniesli. Zlatom, kadidlom a myrhou. Možno vtedy ešte mudrci nechápali, ako sa Ježiš môže stať Spasiteľom sveta, ale my to dnes už vieme, lebo tak o Ňom hovorí Božie slovo: „... On sám vyniesol naše hriechy na svojom tele na drevo (na kríž).“ (1. Petra 2, 24). To znamená, že tvoje i moje hriechy, aj hriechy mudrcov. Pán Ježiš Kristus zomrel, vylial svoju krv za hriechy celého sveta, ale... Stal sa zázrak. O tri dni neskôr vstal z mŕtvych a už nikdy viac nezomrel. On žije teraz v nebi a chce prebývať aj v tvojom srdci.

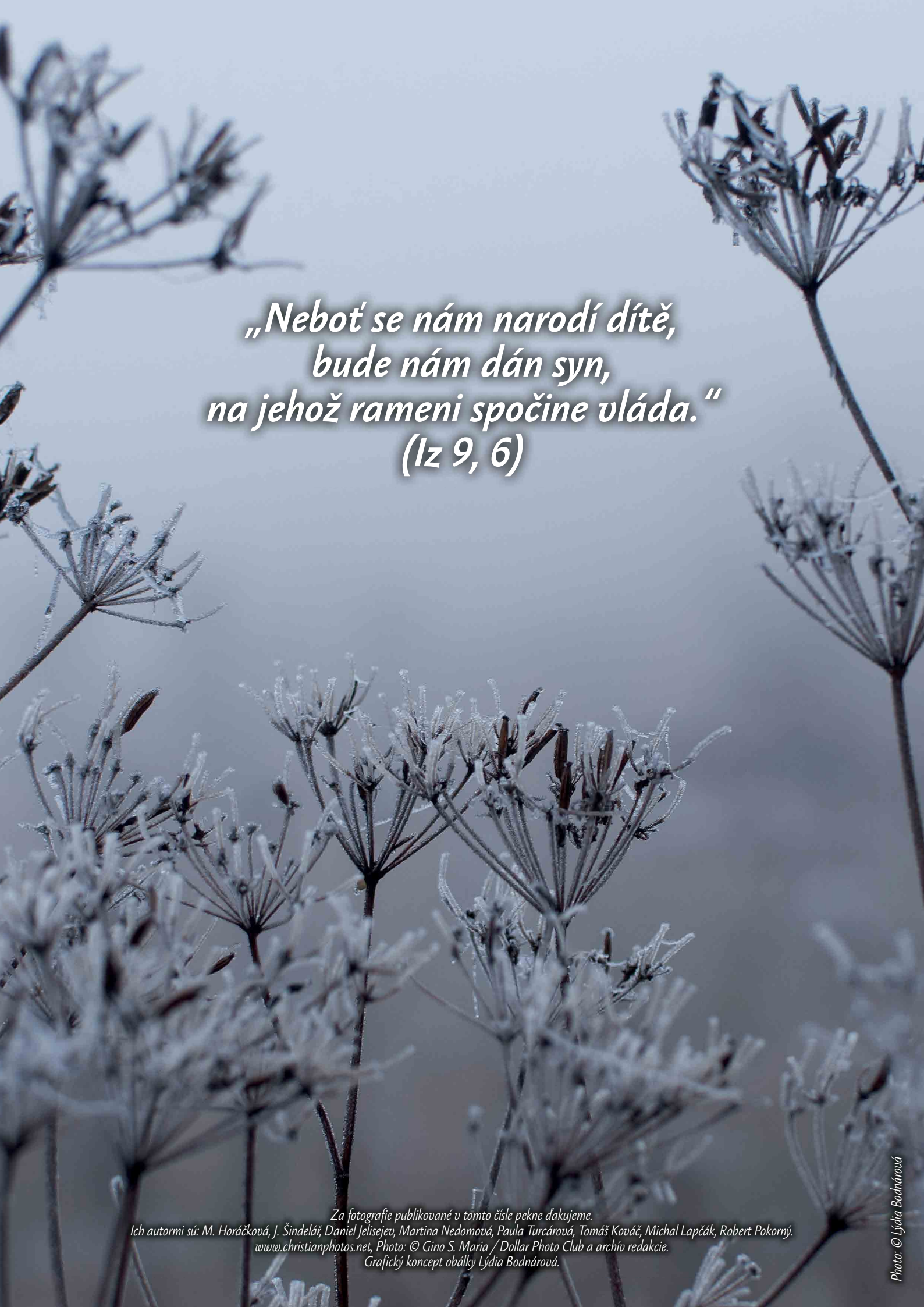

„Neboť se nám narodí dítě,
bude nám dán syn,
na jehož rameni spočine vláda.“
(Iz 9, 6)

Za fotografie publikované v tomto čísle pekne ďakujeme.
Ich autormi sú: M. Horáčková, J. Šindelář, Daniel Jelisejev, Martina Nedomová, Paula Turcárová, Tomáš Kováč, Michal Lapčák, Robert Pokorný.
www.christianphotos.net, Photo: © Gino S. Maria / Dollar Photo Club a archív redakcie.
Grafický koncept obálky Lýdia Bodnárová.

Photo: © Lýdia Bodnárová